

"Vienybė Lietuvių"
Išeina kas trečiądienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;
Suvienijose Valstijose ir
Kanadoje \$200.
Europon ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus.
Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užrašymo, ne nuo Naujo Mėto.
Apgarsinimų prekių klauskite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

WIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

THE LITHUANIAN WRITER
"Vienybė Lietuvių"
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Brooklyn, N. Y., 20 d. Balandžio (April) 1910 m. Metai XXV
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ED, 1879.

Pramiegėjimas istorijos — nuodeme.

Kaip visuose mūsų gyvenimo žingsniuose mes visur pasirodome nerangiais ir gaisriais, taip ir dabar stengiamies pasilikti ištikimais savo tradicijai apsilaidimui. Sužibotvisko pas keletą mūsų publicistų daili idėja ir vos vienkits laikraščiu tedavė sau trūsą jiems pritart žodi, iš tos ar kitos pusės. Ir vėl viskas nu tilo. Kalbu apie didžios svarbos klausimą — kolonizavimą Lietuvos.

Kad lietuvių žemė viešai ir patamsiais yra traukoma iš jų savasties; kad rusų valdžia nei nebesislepia su planais Lietuvą prikolonizuoti savais bežemiais ir kad dėl šito lietuvių kaimas kasykis daugiau ištumiamas svietan į proletarų klajunų eiles, jau tuli iš mūsų veikėjų pramatė ir laikraščiuose pakėlė klausimą: ar negalima suorganizuoti koks kapitalas, paturėjimui lietuvių bežemių, idant bankrutijančius dvarus ir kaimų ukius perleisti į rankas savų žmonių — savo žemėje gimusių ir augusių. Valdžia ir valstiečių bankas eina išvien — tą drąsiai metė į valdžios akis nuo Dumos tribunus ir atstovas A. Bulota.

Įdomioje savo kalboje apie valstiečių banko veikimą Lietuvoje, p. Bulota štai kokius faktus išdavė švieson. Lietuvių atstovų kuopa padarėsi anketa. Ant tos ankėtos atėję atsakymai apie daugelį išparduodamų dvarų Kauno, Vilniaus ir Suvalkų gubernijose. Tie dvarai pavesti valstiečių bankui. Šis bankas pirmiaus teisinosi, kad lietuvių žemės pirkėjų nesirandą. Bet mūsų atstovų anketa parodė, kad lietuvių norinčių pirkti atsiranda du-tris sykius daugiau, negu bankas turi parduoti žemes.

Bet kodėl gi lietuvių prie žemės neprieina? Štai kodėl. Lietuvių kaimiečių prašymus bankas sutinkas šalta, atsakymus duodas žodžiu — „gal but ir gausite“. Žmonės laukia, laukia, ir to „gausite“ nesulaukia, nors daugumas lietuvių žemę pirkėjų visai be valdžios ir valstiečių banko įskolės, mokėtų grynais pinigais. Tuomet tarpu tas pačias žemes atiduodama išdalimui rušams — poselencams ir da duoda jiems kasmet „prasigyvenimui“ po 150-200 rub.

Aiški yra valdžios ir valstiečių banko konspiracija ant išplėšimo lietuviams žemių. Nesiončia poselencų į tolimąsias gubernijas ar Siberiją, kur yra milžiniški plotai neapgyventos žemės, bet apgyvendina juos Lietuvoje, kad tuom atsiekti da ir politišką siekį — sulaužyti lietuvių valstybinį elementą, kurs ateityje galės pasirodyti centralinei valdžiai pavojingu. Pasekmė lietuviams bus ta, kad dauguma bežemių bus varu ištumta į Rusijos miestus ir į svietimas šalis uždarbianti, o mažąsias šalis slaptosios politikos spaudžiami ir nešelpiami, bankrutys ir jų žemės pereis į valstiečių banką, kad paskui ant jų užleist poselencus. Žodžiu sakant, kaip dvarai taip ir pat kaimas slysta į valdžios kolonizatorių rankas.

Šitas valdžios proektas — nebe naujas, ir jei lietuvių neįsiekos sau materialinės atspirties, tai už kokių 20-25 metų didelė dalis Lietuvos žemes bus jau nebe lietuvių rankose. Butų didelė nuodeme lietuviams pramiegoti istoriją ir nepamįslyti apie ateitį. Pavojus gema visai lietuvių kulturai, jei jau neskaityt išgastinigu fakto, kiek tai mūsų žmonių bus išmesta ant rinkos be duonių proletarų, kurių jau ir dabar pasibaisėtina skaičių mes turimel. . .

Neteko tikrai patirt, ar yra kas veikiamą toj linkmėj — neapleidimo savo žemes — tarpe Lietuvos inteligentų, ar tik patikima tuo, ką atstovai iškovo dumoje. Jeigu tik ant tos vilties butų atsiedėta, tai butų daroma taip didelė klaida, kuri Lietuvai brangiai lešiuos! Amerikos lietuvių padavė savo balsą, bet neprisidėjus europiečiams, negalima ko pozityviško imties. Girdėties, kad buvo apie tai kalbėta ir laikraštinių susivaziavime. Tačiau vargu kas bus nuveikta, iki Lietuvos inteligentai neišdirba gero plano ir su juomi amerikiečius atsišauks.

Butų labai gerai atitrakti kritika nuo valdžios ir valstiečių banko veikimų, o tuomet tarpu užsiimti pagimdymu akcijos tarpe pačių lietuvių. Lietuvoje yra gerų advokatų ir žemietinės politikos bei Rusijos įstatymų žinovų. Su pagalba Dumos atstovų jie sumanytų ir išdirbtų planą sutvėrimui „Lietuvių valstiečių banko“, kuris pasirupintų nepaleisti poselencams kaimų žemes, o paskui, arba ir greta, pagal materialjiškos išgalės stengtų si sodinti į porceliuojamus

dvarus tuos lietuvius, kurie nuo valdžios ar valstiečių banko yra atstumiami. Tokio „Lietuvių valstiečių banko“ paturėjimui amerikiečiai nemažai prisidėtų materialškai. Reikėtų t k, kad iš Lietuvos atvyktų Amerikokoks vienas ar du geri žinovai to viso sumanyto, perkeltiant po visas mūsų kolonijas ir pritrauktų tan dalykan mūsų veikėjus ir mūsų draugijas bei organizacijas.

Tas jau prigali nuo Europos lietuvių.

Į lietuvių moksleivijų užsieniuose.

Nesenai gavau nuo „Lietuvių Dorpatų Studentų Draugijos“ narių žinią, kad su „Lietuvių Mokslo Draugijos“ pagalba užmanyta yra padaryti lietuvių studentų anketa, ir kad geistina, kad ta anketa apimtų viso pasaulio liet. studentus. Todėl dorpatiečių draugijos sekretorius kreipėsi į mane, kaip pirmiau buvusį to pačios draugijos narį, su prašymu, kad aš prisiečiau jiems visų žinomų man Amerikoje, Vakarų Europoj ir kitur lietuvių studentų adresus, delei išsiuntinėjimo ankėtos lapų.

Aš tuojaus parašiau pas Valparaiso, Ind. universitatės lietuvius, užkviestas juos prisidėti prie mūsų europiečių brolių sumanyto, ir neužilgo vienas iš „Valp. Univ. Liet. Literatiškosios Draugijos“ narių prisiečiant man laiską apie Valparaiso besimokinančius lietuvius. Kadangi lietuvių studentų yra išsklaidyta ir kitose vietose, o kitokiais budais sunku yra apie kiekvieną jų užduoti, aš užkviečiu per šį laikraštį visus lietuvius studentus, besimokinančius Amerikos, Vakarų Europos ar kitų užsienių šalių universitatėse — prisiečiant savo vardus ir adresus „Liet. Dorpatų Stud. Dr.-jai“ arba man, o aš, juos visus sudaręs persiečiant dorpatiečiams. Mano adresas šitoks:

John Kashkevich,
% Medical College,
Galveston, Texas,
U. S. A.

Tada visiems prisiečiantis savo adresus išsiuntinėtį bus lietuvių studentų ankėtos lapai.

Apart to geistina, kad kiekvienas liet. moksleivis palaikytų sutvertąjį lietuvių moksleivijos organą — „Aušrinę“, išleidžiamą kaip „Lietuvos Žinių“ priedą. Mūsų lietuvių moksleiviai, įvairiausių priežasčių delei, išsklaidyta yra plačiai po visokias pasvietio šalis. Retoje vietoj galima jų rasti šiek-tiek skaitlingesni būrelį. Prie tokių sąlygų nelengva yra mūsų moksleiviams palaikyti bendrąją ypatingą lietuvių dvasią: svietima šalis, žmonės, jų kalba, jų papročiai daro nuolat įtaką ant apsisitojusio tarp jų mūsų jauno tautiečio ir potruputėlį dilina, gesina užsilikusias jo krutinėj tos „Sventosios ugnies“ žiezerkėles, ką jam paliko, kaip brangiausiają dovaną, jo garsingieji prabočiai.

Bet lietuvių moksleivijų omyse gimė ir subrendo mintis, ir apsiereškė jos įsikunjimas šių metų pradžioje! Pasirodė pirmieji „Aušrinė“ spinduliai ir, perversdami tolimą erdvę, nešioja jie visur su savimi gaivinantią šviesą, budina ir tobulina jaunosios kartos širdyse augštesnius jausmus, susipratimą, ragina prie veiklumo, prie darbo — ant užleistų Lietuvos dirvonų. „Aušrinė“ plati įnosta stengiasi sutelkti besimokinančią jauną nuomonę į vieną didelę kuopą ir apjuosti ją bendrais susipratimo ir tėvynės meilės ryšiais. Ir kiekvienas moksleivis, nors ir patekęs tarp svietimų jam gyvenimo verpetų, nors ir toli atitraktas nuo didžiojo tėviškės židinio, tepasijunta turįs savo krutinėje kibirkšteles anos „Sventosios ugnies“, tepasijunta beėsas savo prabočių vertu ainui, ir šitokių jausmų akstinamas, tenumano priedermes savo gimtinės šalies linkui. Užspindusi ant mūsų rankais atrauktos padangės „Aušrinė“ yra tikru mūsų moksleivijų keliavedžiu, yra tai ta vadovaujanti žvaigždė, kuri apšviečia klaidingus ir neaiškius gyvenimo takus ir nurodo galutinį augštesnį tikslą.

Todėl mūsų priedermė yra palaikyti moksleivijų laikraštis, kuo ir kaip kas išsigal: rašinėti ir talpinti jame žinutes, straipsnius, platinti jį draugų ir pažįstamų tarpe — ir auklėti krutinėje augštesnius jausmus, dailinti ir tobulinti jauną širdį ir protą.

Jonas Kaškiaučius.

Kad čigonas tapo karalium, jis pirmiausiai liepė pakarti savo tėvą.

PERŽVALGA.

* * * *Laisvosios Minties* išėjo 3-čias num. Su pasigėrėjimu reikia pasakyti, kad „L. M.“ eina dilyn ir brandyn, nors didume pasilieka tam pačiam. Straipsniai — „300 metų nuo išradimo žiurno“ V. K. Rėk. nupiešia, kaip Galilei, Kopernikas ir kiti išrado kelius prie pažinimo dangaus kunų; J. Šliupas pradėjo ilgesnį piešinį „Jonas Hussas ir jo pasekėjai“ — pradžia modernizmo krikščionybėje. Toliaus eina tąsa „Rojus ir Pazanga“. Dailus V. K. Račkausko geografiškas škiecas „Žemaitija“ ir iš klebonijų gyveimo paveikslėlis „Bakstis“. Eina tąsa J. Šliupo „Pirmutiniai lietuviški spaudiniai Amerikoje“, paskui jo gi paraginimas lietuvių jaunuomenės prie jureivijos mokslo — „Gera proga išmokti jureiviauti“. Svarbus paraginimas „Ar mes tylėsime?“ kad amerikiečiai lietuvių pasirupintų nedaleisti renkamu jų pinigų dėl mokslo vadovėlių, avertersti juos išleidimui po kunigų priežiura. Tas tu rėtų but pavesta pažangiems mokytojams. Naujai išsinas į publicistikos dirvą Keistutis Šliupas rašo apie mokyklų kovą Francijoje. Kritika keletu brošiurėlių, smulkesnės žinėlės, eilutės, — viskas dailiai parinkta. Straipsniai vietomis iliustruoti.

* * * *S. L. A. XXV seimas* „Tėvynėje apskelbta, atsibus Chicagoje, nuo 1-mos birželio per visą savaitę, „Masonic Temple“ salėje. Valdya prikveičia kuopas, kad neveliau 1-mos birželio siųstų įnešimus tam tikrai komisijai, šiuo adresu: Komisijai XXV seimo įnešimų, % M. J. Dami jonaitis, 812—33rd str. Chicago, Ill.

Tam pačiam laike ir vietoj atsibus podraug ir 3-sis T. M. D. seimas — 6 ir 9 d. birželio, vakarais. T. M. D. valdya prašo kuopas, kad savo įnešimus prisiečiant dar prieš 5 d. birželio, sekretoriaus adresu: V. A. Greičius, 28 Stiles Hall, Valparaiso, Ind.

* * * *Pajieškoma . . . tikinčių inteligentų.* „Liet. Žinios“ perspaudina „Vadovo“ laiską į kunigus. Inteligentai esą visur išsisklaidę, nesidraugauj su bažnyčia ir pasilieka bedieviais; per tai reikia juos organizuot. Tai esanti kunigų priedermė. „Vad.“ pra-

šo visus kunigus sužinoti inteligentus ir atsakyti apie juos ant šių klausimų: 1. Ar pažįstate tikintį lietuvių inteligentą? 2. Jo vardas, pavardė, užsiėmimo budas, gyvenimo vieta (pilnas adr.)? 3. Ar jisai kilęs iš bajorų, ar sodiečio sunus? 4. Ar jaunikis, ar vedęs? 5. Ar senesnis, ar jaunas? 6. Ar interesuojasi Lietuvos kilimu? 7. Kokioms prisipažįsta partijos? 8. Kokios pakraipos skaito laikraščius? 9. Kokius išsirašinėja lietuviškus laikraščius? 10. Ar bent kartą į metus atlieka išpažintį, ar gal dažniau? 11. Ar yra žmogus tikęs visuomenės darbui? 12. Ar norėtų prisidėti prie katalikiškos akcijos? 13. Jūsų nuomonė apie jį apskritai? — Atsakymus siųsti į „Vadovo“ redakciją.

Organizacija tarp inteligentų geras daiktas. Bet panašaus budo da nesigirdėt civilizuotuos kraštuos. Ypač tas pavojinga Rusijoje. O ką, jeigu taip smulkiai žmonių padaryti surašai, ir pakliūva iš „Vadovo“ redakcijos į policijos apsaugą? . . .

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Amerika. Prisiartinant kongresmanų rinkimams, republikonų partija pasigedo, kad jos mašinerijoj daug kas sulūžo. Visuomenė labai šnairomis žiuri į republikonų neveiklumą kongrese, todėl rinkimuose balsuotojai gali kreipties į kitas partijas, ypač demokratų ir socialistų. Tuomet tarpu gimsta da nauja ir rusti republikonų konkurentė — Darbo Partija. Kas daryt? Dabartinis ministerių kabinetas su prezidentu nusprendė važinėti po didžiuosius miestus su prakalbotimis, geriau sakant, teisinimais republikonų. Taigi krasų vyriausis užveizda Hitchcock pasiskyrė agitot New Yorke, vyriausis prokuratorius Wickersham — Chicagoje, sekretorius Meyer — Philadelphiaj, sekretorius Wilson — St. Louise, ir tt. Pat-sai prezidentas Taftas taip pat važinėsiąs. Kabinetas ir prezidentas partijos skaldymą verčia ant insurgentų, ir agituoja net kad jie butų išmesti iš republikonų partijos. Bet tuomi vargiai partija bus nubaltinta.

Tuomet tarpu ar gi gali visuomenė neremti insurgentų, kada jie pasako tautai teisybę. Kaip žinoma, jie priešinosi

naujam tarifui ir jų triusu vėl tapo sujungtas kongresas peržiūrėti tarifą iš naujo. Ka reiškia tarifas, jie surinko dabar skaitlines. Taip prie naujojo tarifo gyvenimo reikmėms paško baisiai augstyn, kaip parodo ši lentelė:

	1900	1910
Kiaušiniai	18c.	30c.
Sviestas	19	40
Taukai	11	23
Lašiniai	15	28
Ryžiai	8	10

Rusija. Nors visas Rusijos padėjimas tebeina senomis vėžėmis ir nerangiais žingsniais, vienok pramonė ir prekyba progresuoja lygiai taip, kaip ir kitose kapitalizmo valstybose. Paskutiniais metais, o ypač šiemet, susitvėrė daugybė pramonijos syndikatų arba trustų. Keletas dešėtųjų tos ar kitos rūšies draugovių slapta ir viešai susiorganizuoja, ir kelia ant gyveno produktų kainas. Dumoje atstovų kuopelė, su deputatu Kamenskiu išdirbo projektą kovai su syndikatais, bet tas projektas tebėra negyvas ir kažin-kada bus užkirstas syndikatams kelias. Kaip demokratiškose šalyse, taip ir monarchinėje Rusijoje kova su syndikatais pasirodo labai nevaisinga, pakol valdžia pati nepašims jų savo priežiuron.

Puriškevičius!—tai beveik vienintelė dabar garsi Rusijoje ypata. Pagarsėjo—koliojimai Dumoje, burnojimais inteligentų, šmeižimais moterų garbės. Universitetų studentai, įvairios pirmėivių kuopos inėsa protestus prieš Dumą, kad nuo jos tribunos mėtomų purvai ant Rusijos pirmėivių. Bet kur tų Puriškevičių nėra! Kitose šalyse ant jų maža te paisoma. Tik ten, kur kova už principus nusilpsta, tai kimba už ypatų. Taip ir Rusijoje.

Minsko vartotojų draugijos patrauktos teisman už išrašinėjamą pigiuoju tarifu miltų, kuriuos paskui pardavinėdavo kitiems miesto pirkliais.

Pietiniame krašte areštuoja intendantus. Kremeniūge suminta papulkininkas Tomis, sarkrovos užveizda Zakrevskis ir keturi činovnikai, už išvogimą valdžios daiktų. Areštotojus išvežė Odeson į karišką kalėjimą.

Kievo teismo palata pasmerkė politechnikumo mokytoją Rucskį vienam mėn. kalėjimui už laikymą pas save „nelegalines“ literatūras. Matyt, inteligentijoje valdžios priešai neišsiveisė.

Karės ministras išvažiavo Viatkon ir Permon peržiūrėti kareivių įgulas. Dėlei „pavojaus“ nuo chinų ir japonų ten ruošia kareivius but gatavais ant visko.

Laikraštinių suvažiavimo organizacijinis komitetas dirba išsijuosę programą. Suvažiavimas dalinasis į tris sekcijas: profesijonalinę, teisingą (juridicėską) ir organizacijinę. Suvažiavime dalyvausiančių jau atsišaukė 100 paskirčių asmenų ir apie 30 įvairių žurnalų redakcijų.

Konfiskuotas lenkų dienraščio „Peterburskij Dnevnik“ nr. 102, pradėjusio nesenai eiti.

Valdžia nutarusi daryti žydams emigrantams visokias lengvomybes, kad tik jie iš Rusijos keliautų.

Staciatikių dvasiškija per daug uoliai ligšiolai gyrusi reakcija, kad net carui įkartę. Caras ypač tapęs neužganėdintas, kad važinėjant jam po miestus šventikai nuolatos jį laimindami išneka, kaip tai geri laikai būvę prieš konstituciją. Todėl dvaro ministerija pranešusi Sv. Synodui, kad šventikai mažiau užsimtų politika, su kuria ja tik ant nuobodaus juoko pastato save ir monarchiją.

Stolypinas Dumon pranešęs caro vardu, jog mirties bausmė ir ištėrimai tampa kiek galint mažinami. Nors esą tuluose atvejuose da reikia geležinės rankos, kaip antai esą anądien Kizliare ant Kaukazo, atsitikimas, kur plėšikai užpuolė pinigyną ir susirėmimo žuvo net septyniolika žmonių.

Italija. Kaip jau buvo laikraščiuose rašyta, ex-prezidentas Ruzvelt, apsilankydamas Romoje uždavė didelį smugį popežiui ir visam Vatikanui. Pirm atvažiuosiant Ruzveltui popežiaus sekretorius Merry del Val pasiuntė jam šioškas išlygas: jei norės su popežium matyties, tai turi neužeit pas tenai apsigyvenusią misiją amerikonių metodistų, su kuriais katalikai, ypač Vatikanas, labai nesutinka. Ruzveltas tokias išlygas atmetė, ir pas popežių visai atsiskakė užeit. Visa Roma Ruzveltą su entuziazmu sveikino ir išlydejo, tuomtarpu popežius įžeistas kiutojo savo rumuose. O kada Europos visuomenė pradėjo juokties iš tokios nusenusios Vatikano politikos, tai kardinolai paleido paskalą, kad minėta išlyga Ruzveltui padavę, be popežiaus žinios, kardinolas del Val, o tikybinų ordenų sekretorius, benediktinas Janssens ypatiška apsilankę pas Ruzveltą, sveikindamas jį kaipo katalikų užtarėją Amerikoje. Bet vėliaus popežius vėl pasipurtė. Dabar iš Vatikano oficiališkai atšaukė Jansseno žygį ir pasakė: „Mes nenorim, kad Ruzveltas skaitytų popežių lygum su valdonais ir valdovėliais, ant kurių jis medžėjo po Europą, sugrižęs iš Afrikos medžioklių“.

O visa Europa dabar iš Vatikano netveria juokais.

Francija. Senatas nutarė ir deputatų rumas užtvirtino prašalinti iš kareivijos žinybos visus, kurie buvo po krimina linu teismu.

Ant paklausimų iš visuomenės apie karišką orlaiviją, senatas paaiškino, kad iki pabaigai 1910 metų Francija turės gatavas septynias skraidymo mašinas, o ateinančiams metams tam tikslui esą paskirta 20 mil. frankų.

Marseilles mieste iškilo jurininkų streikas. Jiems užjaušdami sustreikavo tramvajininkai, krautavių gizeliai ir duonkepiai. Grėšia visuotinas sustojimas darbų. Patraukta kariuomenė, nes tikimosi riaušių.

Vengrija. Po apmušimo ministerių, kaip žinoma, tapo

paleistas parlamentas ir deputatai patraukti policijon. Bet deputatai atsiskakė eit į tardymus. Jie savo proteste nurodo, kad įzeidžiama atstovų nepaliekiamybė, ir kad jie tik tada teisman eis, kada susirinkęs parlamentas daleis.

Chinai. Pirmėivių chinų brozdejimams nesiliaujant katalius paragino konstitucijos komisiją greičiau išdirbti savo sumanymus ir nevēliau dviejų mėnesių juos įteikti sostui.

Nicaragua. Paskutiniai amerikonių laivai apleido Nicaraguos pakraščius ir paliko neįbaugintus vietinius rėdyties, kaip sau moka.

IŠ VISUR.

× **Socijalistų tarptautinis kongresas**, šiemet atsisbus Dani joje, Kopenhageno mieste, nuo rugpjūčio 28 iki rugsėjo 3 d. Iš Amerikos socijalistų partija jau įvardijo pasiuntiniams 73 kandidatus.

× **Albanija.** Albaniečiai vėl sukilo prieš turkus. Dvi dieni turkų kareiviai mušėsi Pristinios kloniuose su maištininkais ir abieji daug galvų paklojo. Turkai ypač prakišę: kritę 200 vyrų, ir 40 vyrų bei dvi kanuolės maištininkams pakliuvę nelaisvėn.

× **Paklivo.** Ant ramiojo vandenyno, Salomon salutese, tapo sumta paskutinės liekanos garsiosios juodųjų žmogžudžių lygos, kuri buvo prisiekusi nužudyti kiekvieną kaltaveidį, apavedusį su juodžiu. Sumant tuos keistus rycierius žuvo jų septyniolika, o dvylika su jų vadovu Sito paimta gyvi.

× **Neišduoda.** Belgijos valdžia atmetė rusų konsulo reikalavimą išduoti Kolbasą, kurį kaltina dalyvavus Sumsko pavieto eksproprijacijoj ir išgriovime dvarų. Belgai pripažino Kolbasą politišku prasiakaltėliu.

× **Didelis lokautas.** Berlino namų statytojai susikivirčino su darbininkais dėl algų. Jeigu nesuderis, apšaukisia visuotiną lokautą, išmetantį 350,000 asmenų bedarben.

Iš Lietuvos.

Vilnius. Pirmasis latvių vakaras čia buvo kovo 26 d. „Rutos“ bute. Buvo vaidinta „Velna skukis“ („Velniukas-mergaitė“), paskui deklamacijos ir dainos. Atlikta viskas gerai; ypač patiko žmonėms dainos. Žmonių buvo daug.

— Kovo 27 d. „Rutoj“ buvo lietuvių vakaras. Vaidinta antrąkart „Velnius spąstuose“.

Seirijai. Sv. gub. Vietiniais „Žiburio“ skyrius turi savo knygyną, taipgi užlaiko ubagyną. Yra ir kursai, kur šventadieniais, o kai-kada ir šiokių dienų vakarais buna pamokymai.

Keleivis.

Pilviškiai. Sv. gub. Netoliese nuo Pilviškių yra kaimas Stugučiai. Jisai nebutų įdomus mūsų skaitytojams, bet dėlto jo jaunimas įdomus. Kuone kas savaitė tenai būva lioterijos. Išlošėjas ir leidėjas stato no savęs po keles bačkutes ir po lošimui jau, bešokdami, išgeria jas. Žinoma, tuoj atsiranda girtų ir tada visas pragaras. Pačių Pilviškių jaunuomenė neatsilikus nuo Stugučių. Sieji pastarieje, tai nuo kaimiečių ima fondus, už ką turi apmušti kokį-nors žmogų, vaikina ar net merginą. Girdėjau, kad net yra iš mieščionių susitvėrusi tam tyčia kokia tai draugijėlė, kuri pagal taksą, už butelių ką, tik ir užsiima žmonių mušimu. Nežinė, ar ta draugijėlė kur registruota ar ne...

J. S.

Sedoj, Telšių pav. kovo 4 d. kilo gaisras. Šitas gaisras nuo Naujų Metų jau ketvirtas. Kalba, kad padegikų darbas. Vienas jau sumtas, kuris pripažino, padeginėjęs dėlto, kad neturėjęs darbo. Žmonės įbauginti, kai-kurie danginasi į sodžius.

M. S. ir Albrius.

Ramigala, Pan. pav. Čia vienas žmogelis, pabuvęs trejus metus seniunu, dabar advokatauja ir veda visokias bylas. Bylą vesti apsiima nebrangiai—už pusę butelio degtinės kartais stoja ir su savo liudytoju.

Diemedkrumis.

Salociai, Pan. pav. Salocių miestelis nedidelis. Neturime nei kraštos, nei mokyklos, nei knygynos. Pas škapleninkus, apart maldaknygių, brostų, šv. paveikslėlių ir barankų, nieko kito negalima rasti. Bet užtat—monopolis, dvi aludės ir nuo naujų metų įkurtas traktierius. Dar vienas „malonus“ apsiireikimas tai, kad galima bus ir nedėli dienais degtinėlė liuosai gerti, o lig šiol, tiktai slaptos smuklės patarnaudavo.

Artaksersas II.

Kupiškis, Ukmerg. pav. Vasario 7 d. pagrįžo iš kalėjimo laikrodininkas Juozas Vitkevičius. Jis išsėdėjo kalėjime suviršum 8 mėnesius. Mat atrastas nieko nekaltu. Kaltino jį buk tai už prigulėjimą prie kokios ten „partijos“. Bet visi kupiškiečiai gerai pažįsta jį tik kaipo gerą ir teisingą laikrodžių taisytoją. Todėl ir ne dyvai, kad daugumas Kupiškėnų jo galėjosi ir lauke pareinant. Tiesa, kai-kurie žmonės, o ypač Kupiškio daktos, jo neapkentė ir pamatę pagrįžusi paleido paskalas, gal esąs pabėgęs iš kalėjimo, nes kaip, girdi, galėję paleisti tokį „bedievi“, „marjavitą“. Bet ką tu žmogus padarysi, kad jom nepatinka ne jų „ratos“ žmogus.

Ar ne tas.

(„Liet. Ukin.“)

Vilniaus apskričio vyriausios pačty valdybos viršininkas prašo mus pranešti, kad pagal įstatų atvirukės su poperinių pinigų paveiklais taipgi su blizgančiais paveikslėliais (iš sliudos ir trinto stiklo) nebus siunčiamos, ir jei nebus uždėta adreso, kas

siunčia tą atvirukę, tai jos bus naikinamos.

Kaune susitvėrė tikrųjų rusų sąjungos skyrius. D-ras Dubrovinas pažadėjo atsiųsti Sv. Jurgio paveikslą su paraginiu drašiai kovoti su „neprieteliais“.

Šiaulių moterų burelis išsiuntė Dumos atstovui Miliukovi tokiu turinio telegramą: „Už sąjaušmą mokinančiasias jaunuomenes ir apgyimą moters garbės siunčiame Tams-tai, gerbiamasai Pavel Nikolaevič, žodžius gilios pagarbos ir dėkingumo.“

Šiaulių lietuvių ir lenkų.
(„Liet. Žinios“.)

Mokslas ir mokyklos. Viena, Austrijoje. Selezijonių draugija buvo ketinusi atidengti pernai Vienoje institutą lietuviams ir pradėti mokslą nuo adventų pradžios. Kandidatų lietuvių buvo atsišaukę apie 12. Dėlei kai-kurių priežasčių tai neįvyko. Dabar, kaip sužinojau, institutas bus atvertas tik šiemet rudenį ir mokslas prasidės rugpjūčio mėnesį.

Ten keliavijąs.

Kaune. Lietuvių kalba Kauno bažnyčiose. Pirmą kartą įvesti šiais metais Kauno katedron lietuvių pamokslai surenka klausytojų užtekčiai; kas kartas jų skaičius didina.

Stulgiai, Res. apskr. Vasario 22 dieną Skandvilės žydelis mėsininkas Šepskis nuėjo Kavadonių sodžiuon gyvenulių pirkti pas uk. Meištininką, kur buvo užsiprašęs jį tą dieną ateiti. Žydeliui pas M. atėjus, M. tuoj nuvedė jį tvartan. Apžiūrėjo gyvulį. Nieko blogo nemanydamas, žydelis derėjosi, kaip reikiant. Besiderėdami, nuėjo daržinėn, kur rado daugiau žmonių žydelis suprato, kad jau bus blogai. Nusigando. Pabėgti jau buvo pervelu. Pareikalavus pinigų, žydelis geruoju juos atidavė. Bet nepasibai gė tuo. Atėmę iš jo 63 rub. pinigų, pradėjo jam gyvam akis lupinėti, paskiau nupiovė ausis, nosį, perkirto kirviu penkiose vietose galvą. Lavoną nunešė laukan prie upės. Ketindami ant rytojaus paslėpti jį. Nesulaukdami namie žydo, davė žinią urėdninkui, kurs ant rytojaus nuvažiavo į Kavadonis pas tą ukininką, pas kurį buvo nuėjęs žydelis, ir suėmė jį. Dabar jau susekta visi užmušėjai. Pasirodo, jog užmušime dalyvavo: Jeronimas Meištininkas, jo tėvas ir motina (bet tuodu senuku teismo tyrinėtojas pripažino nekaltais), Adomas Jakutis ir jo sunus Juozapas. Kaltinama dar ir Žagaras už nepranešimą policijai, bet jis liuosas. Visi gi kiti tris tebesėdi kalėjime. Bus bloga. Apie žydelio kankinimus sužinota iš vieno užmušėjo. Sako antstolis pažadėjęs paliuosuoti jį, kad tik pasakytų visą teisybę, na, tasai ir išpasakojęs; tačiau jis nepaliuosuota. Žydas jau palaidotas. Pasiliko varge septyni maži vaikai ir liguista žmona.

Skudodas. Prieš dvejatą mėnesių žemiečių viršininkas teisė Skudodo dekaną kun. Šaulevičių, kaltinamą už priėmimą penkių stačiatikių katalikų tikybon; kunigas buvo išteisintas. Policijos antstolis, tuo nepasitenkinęs, padavęs bylą išnaujo perkratyti Telšių

Kitataučių draugijų likimas. Odesoje uždaryta lenkų švietimo draugija „Dom Polski“.

Dusetos, Ezer. apskr. Pradėjusį rudenį Bileišių sodžiaus ukininkai buvo susitarę išsikirstyti į vienasėdžius. Parsikvietė matininką. Kuomet jau šis išmatavo žemę, kilo tarp ukininkų nesupratimas dėl sodybų ir matininką pašalinino. Šiemet gauna jie iš gubernatoriaus pranešimą užmokėti už tai 500 rb. baudos.

Ta pati.

Iš Prusų Lietuvos. Jaunuomenės suvažiavimas. Paskutinį laiką pasklido kalbos apie jaunuomenės suvažiavimą ant Rambyno kalno. Tasai suvažiavimas, kaip girdėtis, busias birželio 19 dieną. Suvažiavimo tikslas: supažindinti Prusų Lietuvos jaunuomenę su mūsų bočių šventoviete, apsvarstyti dabartinį lietuvių padėjimą ir pasiraginti prie darbavimosi tėvynei.

Ateivis.

Kolėšiai, Šilakarčemos valsčiuje. Nors čia dauguma gyventojų lietuviai, bet daug yra tokių, kurie mažai lietuvių rupinasi. Jau du metu kaip čia įkurta vokiečių kareivių draugija, kurią įkūrė lietuviai. Ar gi negeriau būtų buvę kokią lietuvišką draugiją įsikurus!

Ateivis.

„Kitataučių“ draugijų likimas. Odesoje uždaryta lenkų švietimo draugija „Dom Polski“.

Dusetos, Ezer. apskr. Pradėjusį rudenį Bileišių sodžiaus ukininkai buvo susitarę išsikirstyti į vienasėdžius. Parsikvietė matininką. Kuomet jau šis išmatavo žemę, kilo tarp ukininkų nesupratimas dėl sodybų ir matininką pašalinino. Šiemet gauna jie iš gubernatoriaus pranešimą užmokėti už tai 500 rb. baudos.

Ta pati.

Oru lakstymo dalykai. Pradėjo pagaliau oru lakstymo dalykais rupinties ir Vilniuje. Kovo 14 d. buvo pirmasai susirinkimas oru lakstymo mėgėjų ratelio įsteigėjų. Ratelio įsteigėjai—daugiausiai rusai kariškiai ir inžinieriai.

Kaunas. Sv. Kazimiero Dr. direktorius ir „Draugijos“ redaktorius kun. A. Dambrauskas išvažiavęs yra į Paryžių į katalikų esperantininkų susirinkimą ir sugaišias Europoje visą mėnesį.

Streikų statistika. Sulig fabriky inspekeijų surinktųjų žinių per šešius mėnesius (nuo birželio iki lapkričio pereinamųjų) buvo Rusijoje 89 darbininku streikai, iš tų: 34—Lietuvoje, 10—Lenkuose, 9—Baltijos pajuryje, 11—Pietų Rusijoje, 7—Rytų Rusijoje ir 2—Šiaurios. Visi streikai turėjo grynai ekonominį pobūdį. Streikuose dalyvavo 20.246 darbininkai. Nėdirbo jie 136 020 dienų.

Iš latvių gyvenimo. Dainų šventė Rygoje. Latvių dainų šventėms jau veikiai pradėsią statyti trobėsius erdvoje vietoje netoli Tatersalės. Statysią gražią trobą, kurion galėtų susieiti maž-daug 23 tukstančiai žmonių žiurėtojų—18 000 ir dainininkų—5.000. Čia jau busią įtaisyti: restoracija ir visi kiti reikalngi patalpinimai.

Skuodas. Prieš dvejatą mėnesių žemiečių viršininkas teisė Skudodo dekaną kun. Šaulevičių, kaltinamą už priėmimą penkių stačiatikių katalikų tikybon; kunigas buvo išteisintas. Policijos antstolis, tuo nepasitenkinęs, padavęs bylą išnaujo perkratyti Telšių

apskriečio teismui; matyt tikrai be juoko senovė grįžti.

—ys.

Lenkimai, Telš. apskr. Po visą apylinkę ir toliaus, apie Laukžemę, pastaruoju metu labai siaučia limpamosios ligos, k. t. difteritas, karštinė, blusinės ir t. t. Aibes vaikų jau nuvarė į kapines, daugelis miršta tomis pačiomis ligomis ir praugusių. Ligoms čia lengva plėtoties, nes visoje apylinkėje nėra daktaro.

Dom. Treigys

Marijavitai. Sako, kad vyriausybė greitai laiku žadanti patvirtinti marijavitų atskalą, kaip visai savistovų tikėjimą. Mat, vyriausybė persitinkrino, jog marijavitai galutinai jau atsiskyrė nuo Romos; jų gi tikėjimas nieko „nekenkia valstybės reikalams“. Synodas taip jau nieko neturi prieš marijavitus. Tik, sako, moterys labai palaidų pamatų remiasi, lengva labai pas juos persiskirti. Bet ir tai vyriausybė leisianti.

Puriškevičius kalėja. Kaip skaitytojai atsimena, atstovas Puriškevičius už įžeidimą Filosofienės gavo septyniąsias dienas namų arešto. Jisai pasiprašė iš Dumos pirmininko leidimą pasiluosuoti tam tikslui laikinai nuo posėdžių lankymo. Iš kovo 13 dienos Puriškevičiaus buste stovi du miestargiai, mat, juodu žiurindū, kad kalinys niekur iš namų neitų.

Seinų vyskupijoje yra: parapijos bažnyčių 126, filijų — 19, kunigų — 382, vienuolių — 2, seminarijoje klerikų — 86, Peterb. Dvas. Akademijoje — 4; katalikų visoje vyskupijoje yra 682.758.

„Vien.“

Subačius, Kuršo gub. Sulaukę šiltų pavasario dienų, žmonės labai pradžiugo; manė galėsia tuoj gyvulius ganyklon išvaryti. Bet ir vėl atšalo. Jau kelios dienos pliušina šaltas šiaurės vėjas. Ukininkai bijo, kad neišgadintų šis šaltis rugių.

M.

A. Smilgos poligrafijos laboratorija. Žinomas Peterburgo pramonininkas lietuvis p. A. Smilga, b. „Lietuvių Laikraščio“ leidejas, šiomis dienomis atidarė Maskvoje savo Peterburgo poligrafijos laboratorijos ir spauda rašymo prietaisų sankrovos skyrių. Peterburge jo įstaiga gyvuoja jau nuo 1893 metų.

Serbų karalius, pavišėjęs Peterburge, aplankė ir ant-rają Rusijos sostapilę, Maskvą. Ale kovos 15 dieną ir iš Maskvos jau išvažiavo. Išvažiuodamas karalius paliko Maskvos beturčiams 2.700 frankų.

Choleros belaukiant. Peterburgo laikraščiai vėl pradėjo rašyti apie cholera. Peterburgiečiai vėl jos laukia. Mat, ateina pavasaris ir vėl atgija choleros vibrijonai-gyvai. Daktarų komisija, ištyrusi Nevos vandenį, atrado tikrai choleros vibrijonus. Ir kelinta jau diena, kasdien serga po keletą „įtariamųjų“.

(„Viltis“.)

Šimonis, Aukm. aps. Čia yra įsikėrėjęs labai negražus įpratimas — pastoti kelią vestuvninkams. Atvažiavus ko kiems — nors vestuvninkams tuojau užšaunama kartis ir patolei nepraleidžiama vestuvninkų toliau važiuoti, kolei jie neatsiperka degtine. Kartais dėl to priezasties kyla visokie nesupratimai ir be-reikalingi piktumai.

Tetervinų svotas.

Kalvarija, Suv. gub. Kalvarijos apygardoje į laidotuves susirenka jaunimas kartais nuo 5 ar 6 varstų. Eidami per laukus vaikinai drauge su merginomis šaukia — dainuoja, visai kaip girti daro. Laidotuvėse taip pat elgiai: per poterius juokiasi, stumdosi ir t. t.

Kal. siuvėjas.

Krokialaukis, Kalvar. ap. **Burtai.** Apie mus žmonės tamsūs ir tiki visokiems burtams. Tiki tokiems burtams net ukininkai ir kaimo „daraktoriai“. Štai kovo 9 d. ukin. Z. „daraktorius“ Jok. vakare atėjo pas vieną grintelninkę ir grąsindami reikalavo iš jos prijoštės arba vandens iš burnos. Mat, ukin. Z. susirgo vaikas prieš keletą savaičių, tai kalbama, buk toji moteriškė tą vaiką apragana vusi. Dabar buk tik galima tą vaiką pagydyti tos moteriškės prijuoste arba iš jos burnos vandeniu...

Raganos vyras.

Lietuviai svetur. Karsas, Užkaukazyje. Čia yra įpusantro tukstančio katalikų karėivių; tarp jų daugybė lietuvių. Kunigo visai nėra. Tik kartą per metus atvažiuoja kunigas iš Tifliso.

Kareivis.

(„Saltinis“.)

Liepojuje, bedarbių skaičius vis didinasi. Vielų fabrikas nedirba jau antras mėnuo; o dabar vėl pagarsinta, kad nuo kovo 15 d. bus atleista iš kariškojo uosto suviršum 80 mėnesinių darbininkų, kurie dirba prie sandėlių. Nors mažai teuzdirbdavo, nėra tegau davę algos tikslai po 24 rublius mėnesiui, bet vis duonos kąsnis budavo, o dabar ir su tuo menku uždarbiu reikia skirties. Ir uosto dirbtuvėje tedirbs tikslai po 5 dienas per savaitę.

Per vasario mėnesį vietinis Liepojaus paspartų skyrius išdavė 1.633 užsieninius pasportus, kurių tikslai 100 paspartų išduota liepojiškiams. Užvis daugiau emigruoja lietuviai ir lenkai, paskui eina rusai ir žydai.

Vargdienis.

Nauja moterų sąjunga. Neseniai Baltijos krašte susitvėrė moterų sąjunga, kurios vyriausias tikslas suteikti visų luomų moteriškosioms ukio mokslas. Šią sąjungą yra sumaniusi ir išdirbusi jai įstatus baronienė Budbergienė, gim. grafitė Anrep-Elmpt. Įstatai jau patvirtinti valdžios. Sąjunga ketina vykinti savo tikslą steigdama moterims ukio mokyklas, taisydamą kursus, viešas paskaitas ir taip toliau, kad moters įgytų reikalingas žinias teorijoje ir praktikoje vesti savarankiai žemės ukį

visose jo šakose. Ketama yra įsteigti tam tikras biuras, kurs prirodynės vietas moterims, įgijusioms ukio mokslą, ir norintioms darbuotis šioje darbo šakoje. Įsteigėjos tikisi per žemės ukio mokslą įgavinti moterims sodžiaus gyvenimo meilę ir sumažinti didmiesčių įtekme.

(„Rygos Garsas“.)

Iš Škotijos lietuvių.

Stoneyburn. Darbai čia pastaruoju laiku visai sumažo; anglių kasyklė Foulshields ir Dikes praėjusią savaitę dirbo tik 4 dienas, o ateinančią, sako, dirbs tik tris. Spėjama, kad taip bus kaip pernai vasarą, kad per keturis mėnesius dirbo vos po tris dienas į savaitę. Dėl tos priezasties daugelis jau išvažinėjo į kitus miestelius darbų jėškoties. — Ištikro blogai būtų stoneyburniečiams jeigu vėl taip darbai sumažėtų. Juk per tris dienas kitas nei ant maisto negalėtų užsidirbt.

A-tis.

(„Rankpelnis“.)

Ryga. *Mindelio gumijos fabrikas.* Nei viename Torenbergo rajono fabrike neviešpatauja tokia tamsybė, kaip pas mus. Girtuoklystė pasiekė augščiausį laipsnį. Laikraščių gal bent kokie du tik teskaito, bet knygų tai visi iš tolo bijo. Nekurie kad ir pa ima pasiskaityti svetimas knygas, bet pagaliaus paaukoja jas „Raudonajam gaidžiui“. Jeigu patari nusipirkti laikraštį, tai gauni atsakymą: „Turbut tu išlikai nuo 1905 m. nagaikos neragavęs?“ Apie prisirašymą prie draugijos tai nėra kas ir kalbėti, sulyg jų nuomonių visos draugijos susideda vien tik iš vagių. Mūsų broliai — lietuviai atsizymi daugiau juodais darbais; svarbiausia tie, kurie nuduoda save lenkais. — Bet kasgi čia stebėtina, lenkiškų raštų neturi, o lietuviškų nenori skaityti, tai kaipgi apsišviesti?...

L.

IV Lietuvių Dailės Paroda Rygoje. „Rygos Garsas“ p. M. Šikšnys praneša, kad žinomas mūsų dailininkas p. A. Žmuidzinavičius kreipėsi laišku į Rygos lietuvius pa duodamas sumanymą apie perkėlimą iš Vilniaus IV Lietuvių Dailės Parodos Rygon Sužinojė apie tą sumanymą nekurie Rygos latviai veikėjai, kreipėsi į mūsų redakciją prašydami suteikti jiems IV Lietuvių Dailės Parodos adresą.

Taigi iš visko matyt, kad netik Rygos lietuvių, bet ir mūsų tautos broliai — latviai taipgi žingeidauja ir geidžia susipažinti su mūsų dailė.

(„Rygos Naujienos“.)

Vilnius. A. Janulaičio paskaita kovo 17 — 30 d. „Rutos“ bute. Prelegentas pasiremdamas dar negarsintais Šiaulių ekonomijos dokumentais papasakojo Lietuvos (ypač gi Šiaulių apylinkės) valstiečių gyvenimą apie 1831 metus: kokia buvo tuomet valdymo tvarka; kaip lažomis eita; kaip ištikus revoliucijai valstiečiai nenoriai prie jos prisidedavo, nes revoliucija baudžiavas palaikė, valstiečiams buvo pa-

gerinti nežadėjo; kaip per revoliuciją valstiečiai patįs baudžiavas panaikino; kaip senosios vyriausybės valdininkai umu laiku pabėgo, kaip jų vietą užėmė nauji valdininkai; kaip rusų kariuomenė paėmusi viršų vėl senovę sugražino; kaip šnipai elgėsi ir ir kaip su jais elgtasi; kokius nuostolius revoliucija padarė. Iš šalies klausant tos įdomios paskaitos aiškiai prisiminė 1905, 1906 metai ir daug panašumo matosi.

(„Liet. Žinios“.)

IŠ AMERIKOS

„Kasyklų karalius“, multi-miljonierius Thomas F. Walsh, pasimirė Vašingtone, užperėitą savaitę. Jo turta iš \$50,000,000 pasilieka vienintėlei dukterei Evalynai. Walsh buvo kilęs iš labai biedinos airių šeimos.

Socialistai laimėjo. Milwaukee miestas tikroje to žodžio prasmėje pateko į socialistų rankas. Balandžio 5 d. tapo išrinktas iš soc. partijos mayoras Emil Seidl ir didžiūmi tarybos šanarių. Redaktorius „Social-Democratic Herald“ V. Berger išrinktas aldermanu. Mayoras Seidl gavo 8000 balsų daugiau už demokratų kandidatą ir 16,000 už republikonų.

Laimėjimas gana svarbus ir tai pasidėkavojant gerai Wisconsin valstijos socialistų taktikai. Berods juos kiti nerimailos ir bevilčiai, „tikrieji“ socialistai, koliodavo oportunistais, bet patįs sau akis išsidurė prieš gyvą faktą.

Dabar socialistų partija jau yra stipresnėje pozicijoje, ir Milwaukee miesto rasi nebeišleis iš savo rankų, kaip nepasisekė 1899 metuose, kada iš soc. part. į Mass. legislaturą pakliuvo du atstovai, ir socialistų mayorus išrinkta miestams Brockton ir Haverhill, Mass. Bet po to ir vėl valdžia iš soc. par. išslydo. Milwaukee dabar duos pavyzdį, kaip socialistai tvarko miestų municipalitetą.

Ugnis prigavo. New Haven, Conn. užsidedęs kalėji mui, ugnagesiai aptildę ugnį iš viršaus, įlindo vidun. Tuom tarpu sprogo gazolino podėlis ir ugnis užtvėrė ugnagesius. Negalėdami per langų štangas išsilaužti, šeši iš jų visai sudegė.

Bijo streiko. United States Steel Corporation paskelbė savo darbininkams, kad nuo gegužės 1-mos pakelta busi iki 10% mokesčiai. Dabar mokesčio nuo \$1.20 iki \$2 ant dienos. Tas paliečia 60,000 darbininkų, kurie tikėjosi streiko, o ne pakelimo.

Smarkus vagis. Netoli St. Paul, Minn. atsitiko drąsus pinigų išplėšimas ir vagis pabėgo. Paskui jį išsivijo čielas burys milicijos ir pusšimtis fermerių; visus vījėjus vedė šerifas, įsisėdęs automobiliun. Jau — jau prispyrė vagį į kam-pą pamiškėj, šerifas užsidurė ant jo ir suėmęs, įsisodino automobiliun. Staiga vagis pri-

kišo šerifui revolverį į kaktą, pasodino jį už vežėją ir liepė vežt nuo vijikų. Nusigandęs šerifas išvežė vagį toli į krumus, kur šis iššoko ir dingo su grobiu.

Laimėtas streikas. Philadelphia tramvajų streikas po dviejų mėnesių kovos šią nedėl užsibaigė su konduktorijų laimėjimu. Rapid Transit bendrovė sutiko priimt atgal 174 pirmiaus prašalintų darbininku agitatorių, dėl kuriuos priezasties iškilęs buvo ir streikas. Podraug prizadėjo mokēt darbininkams po \$2 ant dienos.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

Chicago, Ill. Balandžio 10 d. suvienytos liet. socialistų kuopos parengė viešą vakarą-koncertą. Programa buvo labai marga ir užimanti. Prkalbas laikė: A. Žagaras — apie netikusį draugijos surėdymą, darbininkų skriaudas; T. Morgan (angliškai); Miss McDowell, prezidentė University Chicago Settlement — kokiū budn darbininkų vaikus paliuosuoti iš fabrikų, o pristatytį mokyklas; J. Varkala — apie atsiradimą bedarbių, paskui apie dabar daromus liaudies surašus. Vakara uždarė trumpa prakalba Gugis, to vakaro vedėjas.

Koncerto dalis vakare taip gi buvo daili. 81-mos LSS kuopos vyrų choras dainavo penketą dainų, latvių vyrų choras dainavo 4 dainas, kas publikai užvis patiko. Panelė Hull Fynaken dainavo solo, ir latvių gitarų ir mandolinų orkestra labai gražiai pagriežė.

Chicagietis III.

Brooklyn, N. Y. Praskambėjo — praužė pas vietinius parapijonus taip vadinamos misijos. „Barzdotas“ kunigas, kapucinų vienuolis sakė ištiesią savaitę pamokslus. Baidė žmones pragaru, jei eis dirbt pas bedievius ir ne katalikus, vėčiau stipt ešą badu, negu eit į pagonišką dirbtuvę; draudė skaityt bedieviškus laikraščius, nes ešą visticie nerimsite ir mandrybė nueis užniek. Nepirkit nieko nuo lietuvių, kurie neina išpažinties.

Parapijonis kritikuoja misijonierių, ešą: juk jis pats atvažiavo pagonų laivu iš Europos, naudojasi pagonų dirbtais pinigais ir visokiais daiktiais; draudžia pirkt pas neinančius išpažinties, o patiems kunigams viską žydai pristato. Ar gi žydai eina išpažinties?

Škrudė.

Paterson, N. J. Per žiemos sezoną štai kas nuveikta pas mūsų vietinius lietuvius: 1. Susitvėrė pašalpinis „Lietuvių Ukesų Nepr. Klubas“, iš 50 narių. 2. Su patarimu „Krikščionių jaunimo draugijos“ (Y. M. C. A.) įvesta anglių kalbos kursai; tos draugijos mokytojas du vakaru savaitėje už dyką moko; gaila, kad per du mėnesius lankėsi vos 18 ypatų. 3. Vietinė liet. socialistų kuopelė surengė apie porą teatrų, dvejas prakalbas ir porą paskaitų. 4. Suma-

nyta įsteigti vartotojų draugiją (kooperaciją). 5. Šv. Kazimiero Dr-tės išrinkti vyrai surinko suvirš \$25 aukų Cherry, Ill. nukentėjėjams.

Dabar yra puikus sumanymas sutverti chorą.

Tik vienas reikėtų da pas mus panaikinti — tai kaziriavimai.

Vaikas.

Shenandoah, Pa. Bal. 4 d. čia buvo dailus socialistų balius. Tarpe zabovų buvo lekiolančios žingunės kontestas, su trimis dovanomis gavusiems daugiau laiškų. P. Jurgeliutė gavo pirmą dovaną — \$3, su 149 laiškais, K. Mertinaičiutė laimėjo lietsargį su 61 laišku ir M. Kudiniutė — šukas su 59 laiškais.

X.

McKees Rocks, Pa. Anglių kasyklos buvo sumažinę darbą iki 5 dienų savaitėje ir po 7 valandas ant dienos. Ešą stoka anglių. Tačiau nuo balandžio žada vėl atiduot po 10 valandų ir mokesčių padidint iki 6 c. ant dolerio.

A. Zabela.

Waterbury, Conn. Čia 7 d. balandžio pasimirė vienas iš pavyzdingų lietuvių Kazys Kvašinskas. Pačina iš Oskabalių kaimo, Suv. g.

J. Kvašinskas.

Paterson, N. J. Šv. Kazimiero dr-stės išrinkti vyrai surinko \$25 aukų sušelpimui nukentėjusių lietuvių Cherry, Ill. katastrofoje. Tuos pinigus išsiuntėm šelpimo komitetui ir viešai padėkavojam aukavusiems.

Aukų rinkėjai

M. Navickas.

K. Bigelis.

New Yorko Žinios.

— Pasimirė Charles Sprague Smith, garsus liaudininkas ir kulturnešis, kurio trisus subujojo New Yorke zinomasis Liaudies Institutas.

— Činų slaptosios draugijos: „On Leong Tong“ ir „See Sing Tong“ (arba „Keturių brolių draugija“), kurios per kelius metus tarp savęs žiauriai kovėsi ir keletą iš savo sątaučių kulkomis nusiuntė į aną svietą, pradėjo šiandėl taikinties. Jų advokatai jau pasikvietė sau už taikintoją teisėją Foster, ir manoma, kad chinamiesty nebeturės ką veikti policmanai, kurie dabar po tris ant kampų stovi.

— Bal. 15 d. surengintu Liet. Polit. Klubo p. Menkutis, Liaudies Mokyklos narys skaitė pirmą dalį lekcijos „Orlavijos išsiplėtojimas“.

— Piemiestyj Bronx lietuvių „Šv. Izidoriaus Draugystė“ balandžio 9 d. turėjo savo 10-metinį jubilėjų „Excelsior Hall“ svetainėje, kampas 150 gat. ir Morris ave. Podraug buvo vaidinta juokazaistė „Gudri Našlė“. Kitam numerij bus parašyta plačiau.

Šeimyniškojo gyvenimo moteris.

(Užbaiga.)

Šeimyniškos meilės ir laimės vardan, moteris neretai prisieina su kai-kuriais išmėginimais, katruos draugijos gyvenimas jai pristato. Bene pats sunkiausias bus moterims išmėginimas—perdidelis vyrų atsišalinimas iš namų, jieškojimas smagurių, neprisitūrėjimas nuo svaiginančių gėralų, kaziravių ir valkių. Kitas ne mažiau sunkus moterims atėjimas—tai atšalanti vyrų meilė ar sekiojimas jų paskui kitas moteris. Pirmam atvejy moteris išmintingiausiai padarys, jei stos prie vyro, kaip draugo ir stengsis sužadinti jame užmigusius jausmus,—tik ne ašaromis ir skundais, ne žeminimų sąvega, ne aikvojimais malonumų, bet rupestingai padėjimu jam pakelti savo nupuolusią ir apsilėdusią sielą. Antram atvejy, t. y. linkstant vyro širdžiai prie kitos moteriškės—geriausiai yra parodyti vyrui pilną ramumą savo širdies, kaip savo tyrume ir dorybėje, taip ir išpildyme savo priedermių, motinos ir šeiminkių. Ir tikėkite, kad niekas nepadarys didesnio įspūdžio klaidinėjantiam vyrui, kaip moteries ramumas, kantrumas ir neužsiuolimas. Pačiose giliausiose ir švelniausiose gyvenimo dalelėse išmintinga moteris mokės vyrui nusileisti, nes kitaip dar greičiau prieitų prie suirimo draugiško ryšio.

Jeigu moteris valdo turtus, lygius turtams savo vyro ir jeigu jie abudu stovi ant vienodo protiškame išsivystyme laipsnio, tai ji gali labai lengvai padaryti paklaidą ir nejuočiomis suardyti gyvenimą, jeigu tik ji užsinorės stovėti augščiau savo vyro. Puikiybė ir išdidžiavimai viens prieš antrą niekuomet ne atneša gero; beveik visuomet esti taip, kad, jeigu pati, didžiudamosi savo viršiumu, bando vyrą rėdyti ir užsimeta jam kaipi jo globėja, tai ne išeina geran: vyras tuomet tyčia kitur žiuri, kitaip daro ir eina suvis kitu keliu, idant parodyti pačiai savo neprigulmybę ir valią. Taip gi moteris privalo but labai atsargi, jeigu ji yra augštesniam padėjime ir turtuose už vyrą—čvierdydamosi tuomi prieš vyrą ji nudės savo vyro meilę ir šeimynišką laimę praras, kaip moteris-motina.

Ižymiausias dalykas laimingo šeimyniško sugyvenimo—tai viens kitam ištikimybė. Pati be ištikimybės savo vyrui tampa pagailėtina savo geidulių verge; pati, ištikima savo vyrui pasikelia ant tos augštybės, ant kokios ji po teisybei ir turi stovėti. Dar didesnis dalykas yra užsitikėjimas viens antram. Bet kaip užsitikėjimą užlaikyti? Ant pačių, paprastai sakoma, negalim užsitikėti. Kodėl? Štai kodėl. Jeigu pati savo pasielgimuose ir atsinešimuose prie savo priedermių parodo stoką proto, ištikro vargiai tada vyras turės prie jos tokį užsitikėjimą, kad ji viską gerai padarys. Taip bent gyvenimas mokina. Veltui tokios moteries troškimai pastoti geriausia drauge, išminiga motina ir protinga namų šeiminki. Rods ji dora, ji darba viską, kaip galima geriausiai, bet to dar negana. Bereikalo ji skųsis, kad vyras neužsitiki jai savo reikalų; jis ją kad ir mylėtų, bet neužsitiks kad ji nesuklys jai pavestuose šeimyniško gyvenimo uždaviniuos. Jeigu vyras numano savo moteries silpnybę ir pasvirimą visur, jis negali jai užsitikėti nei šeimynos dalykuose nei jo ypatinguose reikaluose, ir jis negali jį žiūrėti kitaip, kaip į kudiškį. Esti ant galo atsitikimai, kad pačios netenka savo vyrų užsitikėjimo piktu pobūdžiu, marmėjimais ir plepėjimais.

Išmintinga pati niekad os nebus kieta savo reikalavimuose—tai dėl jos geriausias budas išgauti nuo jo nusileidimus įzmesniuose dalykuose.

Protinga moteriškė niekad os neapgaudinės savo vyro, net ir pačiuose mažiausiuose dalykuose. Tarpe sužadintųjų turi viešpatauti neslepama teisybė. Jeigu pati apgaus vyrą nors mažiausiam dalyke, tada ji sutveria pati dėl savęs ir dėl šeimynos nelaimę. Vyras perstoja jai itikėti ir net nebetenka įsitikinimo jos tyruman ir dorybės draugiškame gyvenime. Ir kaip dažnai atsitinka, kad vyras neapkenčia ir visai persekiojo savo moterį, suvis nekaltai, visokiais spėliojuimais, vien tik dėl to, kad ji apgaudinėja jį smulkmenose. Sugavęs sykį melagystėje moterį, vyras ir dešimtį sykių jai nebetikės; jis tolydžio sau manys, kad ji užslėpė nuo jo tris sykius dau-

giau. Vyras ir moteriškė turi sau moraliską priedermę susatyt vieną čielybę—vieną kuną ir vieną sielą. To mus gyvenimas mokina: juo kur žemesnis yra pas žmones kultūrinis išsivystymas, tuo šiurkštesnius matome atsinešimus tarpe vyro ir moteries, tuo labiau apsi-reiškia pas juos vien tik fiziškas arba gyvulinis patraukimas vieno prie antro, ir pas nekultūrinis žmones, pati tarnaudama tik užsi-ganėdimui lytiškų vyro pareikalavimų, persi-gato tik tai kaip vergė šio paskutiniojo. Priešingai, juo augščiau yra gerbiamas kultūrinis moters su vyrų sąryšis, tuo labiau apviesiesne vystosi draugija, tuo geresni ir doresni auklėjasi atsinešimai vyro prie moteries, tuo reiškene laimę moterystės sąryšis suteikia šeimyniškam gyvenimui; tada moteris tikrai papildovyro nedateklus, ir darosi lygatesiu nariu šeimynos; iš to išeina dvasiškai malonus jausmai patraukimuose viens prie kito ir patveria ne-pertraukiama meilė ir linksmas gyvenimas šeimynoje.

Pagal rusišką R. Baltrunas.

BEGALINE.

Mūsų mastai netinka visur mastuoti. Mės tankiam susiduriam su daiktai, kurių neišmėruosim nei coliu, nei mylia, nei tereija, nei metaš mčiu. Seniau žmogus matė savo akia smulkus gyvulėlius ir stebėjosi jų mažumui; dabar, atsiradus mikroskopams, žmogus susipažino su gyvenimu tokiose vietose, kur seniau ir nematė apie jų esybę. Tai mikroorganizmai. Bet šie mikroorganizmai susideda iš dar mažesnių medžiagos krislelių, kurių atskirti jau nebegali nei geriausi mikroskopai. Taip, mikroskopas nebemato ne tik atomo, bet ir nemanokada-nors pamatyti nors labiausiai sudėtiną molekulą. Seniau žmogus perstatė sau atomą, taip mažą medžiagos krisleliu, kurio jau sau perstatyti mės nebegalim, kurio nebegalima sumatuoti jokiu mums žinomu mastu. Moks linčiai manė, jog atomas taip mažas, kad jau jis nebeskaldomas. Bet dabar mokslas s isidurė su daug smulkesnėmis ir suprato, kad atomas jau ne smulkiausia dalelė, bet jis pats susideda dar iš smulkesnių. O tos smulkesnės, galvėl dalinasi... Ir taip mės matom, kad yra begalo smulkios medžiagos dalelės. Tikra begalinė.

Mus žemė didelė, mūsų saulė daug didesnė. Yra saulių, ką mės vadiname žvaigždėmis, tukstančius kartų didesnių, kaip mūsų saulė. Koks didžiausias padangės kūnas, mės nežinom. Toliau eikim. Nuo mus ligi saulės taip toli, kad saulės šviesa pasiekia mus tik per 8 minutes, bet yra padangės kūnų (žvaigždžių) nuo kurių šviesa mus pasiekia tik per 100 tukstančių ir milijonus metų. Taip jos toli! Paprasta akis mato tukstančius žvaigždžių; per teleskopą gi matom milijonus, bet žvaigždžių galo nematom. Geresnius gaunam teleskopas, toliau matom, bet vis gi galo nėra. Vėl tikra begalinė. Tokiu budu visas svietas pasidaro be galo didelis, neišmatuojamas.

Seniaus žmonės manė, jog visas svietas skaito savo gyvenimą tik ant kelių tukstančių metų. Toliau drąsėnieji pradėjo išrodinėti, jog žemė turi desėtkus ir net šimtus tukstančių metų. Dabar mės žinom, kad nuo atsiradimo gyventojų ant žemės perėjo milijonai metų. Saulės gi sistema skaito bilijonus ir trilijonus metų. Bet saulės sistema ne viena iš seniausių: yra daug senesnių, ir yra taip senų, jog jų senumo jokiu mastu neišmatuosim. Tokiu budu svietas netur pradžios. Tikra laiko begalinė.

Seniau žmonės (krikščonij) manė, buk svieto pabaiga bus pirmam šimtmetyj mūsų skačtliavimo, paskui laiką atidėjo ant tukstančių metų, dabar ant nežinomų laikų. Bet maža bėra tokių, kurie tiki į svieto pabaigą. Mokslas parodo, kad ant žemės gyventojai bus dar per milijonus metų. Toliau mokslas parodo, kad ir dabar tveriasi pasauliai, kurie turės savo gyvenimą milijonus ir trilijonus metų. Vieni pasauliai nyksta, kiti gema, ir tas nuolat buvo ir nuolat bus. Jeigu mūsų žemė išnyks, tai atsiras kitos. Tokiu budu laikas atėitį netur galo, netur pabaigos. Vėl laiko

begalinė... Ir ištikro svieto esybė netur nei pradžios, nei galo. Tik mūsų saulės sistema kaipo dalis svieto, gali turėti pradžią ir galą. Saulės sistema, atsiskyrysu nuo visatos, gyvena savo gyvenimu, ir prisitaikant prie to gyvenimo, mes sutvėrėm savo mastus įvairiems matavimams. Taip prisilaikant dienos ir nakties, vasaros ir žiemos, mės turim supratimą apie laiką (valandas, dienas, metus ir tt.). Bet šis mastas jau netinka tolimėniems matavimams. Čia vieton žemės laiko turims griebties šviesos begiu greitumu. Bet ir šis mastas netinka mieruoti svieto esybės begaline.

Prisitaikant savo didumui mės tveriam ilgumo mastus—atsirado pėdos, sieksniai, varštai, mylios. Bet šie mastai ir gi nebetinka prisvisatos kunų matavimo. Šiuos kunus reikia sulyginti su didesniais daiktai, k. a. žeme, saule ir tt. Bet ir šie mastai netinka matuojant svieto didumą ir prisieina pasikakinti svieto begaline.

Tokiu budu visi toki mastai yra tik daleidimo mastai, o svietas lieka ir visuomet bus neišmatuojamu. Užtai ant užbaigimo prisieina mums pasakyti, kad svietas netur savo pradžios, jis visuomet buvo, nebus ir jo pabaigos, t. y. jisai visuomet bus. Svietas neišpasakytai didelis, bet ant svieto yra medžiagos neišpasakytai mažos. Svietas yra begalinė, taip savo didumu, kaip ir laiku.

Askelaaz.

12-II-10.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Minioje raitėsi, tarsi vėgėlė, mažas Jokubas Zarubinas; štai jis pribėgo prie Melnikovo, ir tempdamas šį už rankovės, ėmė kaž-ką kalbėti, rodydamas galvą į vagoną. Klimkovas skubinai dirstelėjo į žmogų su kepure, tasai jau pasikėlė ir ėjo durų linkui, augštai iškėlęs galvą ir suraukęs antakius. Jevsiejus sekė jį, bet ant prievagonio prišoko Melnikovas, užstojo duris, išpaudęs į jas savo stambų kuną ir subaubo:

— Kepurę nuo galvos! Žmogus staiga pasisuko ir nuėjo pas antras duris, o ten stovėjo Zarubinas ir augštu balsu rėkė: — Štai tas, su kepure! Aš jį pažįstu... Jis bombas dirba... saugokitės, vyrai! Zarubino rankoje blizgėjo revolveris, jis mojavo juo, tarsi akmeniu ir kaišiojo pirmyn, ant prievagonio lipo žmonės iš gatvės, iš vagono grudosi pasaziariai, ponis čypdama verkė:

— Nusiimk... kepurę... ką tamsta... darai!

Visi čypė, kaukė, grudosi, mindė vieni kitus ir plėtė akis į žmogų su kepure.

— Aš šaudysiu, šalin! — balsiai tarė, prisarindamas prie Zarubino. Šnipas pasitraukė atgal, bet jį stumė kaž-kas į nugara, jis parpuolė ant kelių, viena ranka atsirėmęs į grindis, antra ištiesęs priekin. Išsigandusiai pliaukštelėjo šuvis, antras, suskambėjo visi stiklai, ant valandėlės visi klyksmai tarsi užašlo, o paskui tvirtas balsas tarė:

— Niekšas! Oras ir langai vėl sudrebėjo nuo šuvis, Zarubinas gi balsiai sušuko: — U!

Ir sudavė galvą į grindis, tarsi kam nusilenkdamas iki-pat kojų.

Pasidarė daugiau vietos, tyliau. Klimkovas, užgrustas į kertę, susirietęs ant suoloelio, šaltai pamįslėjo:

— Galėjo mane užmušti...

Mintis prašliauzė ir dingo, neprikėlusį jo sielos tamsumoje nei baimės, nei džiugsmo. Jis nuvargusiai apsidairė, žmogus su kepure stovėjo ant prievagonio, pas jį, pro Jevsiejaus šalį žengė Melnikovas, o Zarubinas gulėjo kniupščias ant grindų ir nesijudino.

— Aš jums iššaudysiu — eikite šalin! — sausai ir balsiai tarta nuo prievagonio, bet Melnikovas peržengė Jokubą, sugriebė šviesiaplaukį jaunikaitį pusiau, metė jį ant gatvės ir nesavu išitutusiu balsu surėkė:

— Mu-ušk... Šalin-in!...

Skubinau iš trijų sykių šauta iš revolverio, suužė kurti smugiai, kaž-kas ilgai ir gailiai sužizė, tarsi kudikai.

— O-oj, kojėlė...

Ir kaž-kas užkumusiai, su įtempimu šukavo: — A-a... per makuolę jam... a-a... Plonas isteriškas balsas džiugsmingai skambėjo:

— Raukit jį, balandėliai... smaugkit jį... gana, perėjo jų laikas... dabar mės juos... dabar mūsų eilė...

Ir visus šauksmus staiga užtrenkė garsus, skandus, pasibiaurėjimo pilnas balsas:

— Idijotai!

Jevsiejus svyrnuodamas nuo silpnumo ant kojų, išėjo į prievagonį ir pamatė nuo ten tamsią žmonių kruvą. Nulenkę sprandus, mojudami rankomis ir kojomis, su įtempimu krenksdami, nuvargintai knarkdami, jie veikliai trisė ant gatvės, tarsi plaukais apaugę kirminai, tampė po gatvę jau sūmindytą ir sudraskytą šviesiaplaukio jaunikaitio kuną, mušo į jį kojomis, mindė veidą ir krutinę, grobstė už plaukų, už kojų ir rankų, ir vienkart draskė į visas puses. Pusiau nuogas, kraujai aptekęs, jis minkštai, yt tešla, drabstėsi į akmenis, su kiekvienu smugiu vis daugiau nustodamas panašumo į žmogų, — tie gi žmonės rupestingai vargo su juo, liesas gi muzikėlis, besistengdamas perspausti kaukolę, nuolat lipo ant jos kojomis ir rėkė:

— Aha-a... atėjo ir mūsų laikas...

Jau pabaigė darbą. Vienas po kitam ėjo nuo gatvės ant trotuaro, kanapėtu veidu vaikas šluostė rankas į kailinius ir klausė šeiminki balsu:

— Kas paėmė jo pistolieta?

Dabar balsai skambėjo nuvargintai, nenoriai.

Bet ant trotuaro, mažame žmonių burelyje pas žibintuvą, pasigirdo juokas. Nuskriaustas balsas karštai pertikrinėjo:

— Meluojį — aš pirmas! Kaip tik jis išvirto—čia aš jam padu į snukį...

— Pirmas užvirto ant jo vežėjas Mykolas, o paskui aš...

— Mykolui kulka pataikė į koją...

— Jei ne į kaulą, tai dar niekai!...

Tie, kraujo paragavę, matomai, tapo drąsesni, jie dairėsi po šalis alkanomis savo akimis su godumu ir tikru iškarščiu.

Ant gatvės gulėjo tamsi kruva, nuo jos tarp akmenų, neskubiai, tekėjo kraujas.

— Štai kaip jie! — pamįslėjo Jevsiejus, žiurdamas į akmenis. Tamsiai raudoname ruke Jevsiejaus akyse rodėsi plaukais apžėlęs Melnikovo veidas, nebalsiai ir nuvargintai suužė jo balsas:

— Štai — užmušėme...

— Taip... Kaip greitai...

— Rytmetį taip gi greitai užmušėme...

— Už ką?

— Kalbėjo... Stovėjo ant tumbos ir kalbėjo žmonės... Čašinās šovė jam į pilvą...

— Už ką? — paantrino Jevsiejus.

— Apgaudinėja jie... Manifestas netikės... Žmonėms nieko nėra...

— Tai vis Saška išmįslijo! — tarė Klimkovas tyliai ir su persitikrinimu.

Melnikovas pakratė galvą, pažiūrėjo į savo didelės rankas ir kaž-kokiu girtu balsu tarė:

— Kas-nors apgaudinėja... Jaška — pasimirė?

Jis įėjo į vagoną, pasilenkė ir lengvai pakėlė Zarubiną, paguldė jį ant suolo veidu augštyn.

— Numirė... Štai kur pataikė...

Jevsiejus jieškojo ant Zarubino veido randą nuo smugio su buteliu, bet negalėjo surasti. Dabar virš dešinosios šnipo akies buvo maža raudona skylutė, Klimkovas negalėjo atitraukti nuo jos akių, ji tarsi priklausė prie savęs jo atidžią ir kėlė jame aštrų pasigailėjimą Jokubo.

— Ar turi pistolieta? — užklausė Melnikovas.

— Ne...

— Šia Jaškos...

— Nenorin, nereikia man...

— Dabar visiems tas reikia! — stačiai tarė Melnikovas ir įleido revolverį Jevsiejaus palto kišenėn. — Taip... štai, buvo Jaška ir nėra Jaškos...

— Tai aš jį pažymėjau mirčiai! — mastė Klimkovas, žiurdamas į draugo veidą. Zarubino antakiai buvo piktai sutraukti, tamsiose akyse užmirė ir blizgėjo kaž-koksai rimtas rupestis, jo juodi usiukai pasišiaušė ant prikeltos lupos, jis atrodė suerzintas ir galima buvo laukti, kad iš pusiau išžiotos burnos pasilies greita jo kalba.

— Eikiva! — tarė Melnikovas.

— O jis... o jie kaip gi? — užklausė Jevsiejus, su prievarta atitraukdamas akis nuo Zarubino.

— Policija paims... užmuštųjų rinkti nevalia — įstatymai draudžia!... Eisiva kur-nors, išmesiva... Aš dar nevalgiau šiandien... negaliu valgyti, jau trečia diena... Ir miegoti negaliu. — Jis sunkiai atsiduksėjo ir užbaigė su rusčiu vienodumu. — Mane vertėtų paguldyti Jokubo vietoje...

— Vis žudo Saša? — per dantis sumurmėjo Jevsiejus. — Jis mumis visus pražudys...

— Sielos akumas...

Jiedu ėjo gatve nieko nematydamu ir kalbėjo, abu apie savą, prislėgtais balsais, tarsi girti.

(Toliaus bus.)

iki to, kad vėjavaikė moteriškė jam prizadėjo savo kambarely pasimatymą. Ir štai vakare, kada vyro nebuvo namie, ji išėjo ant gatvės į parkaitą vietą ir susitikusi ten savo širdies išrinktinį, atsivedė jį savo tamsian kambarin. Čia ji užžiebė šviesą ir ką tik norėjo pabučiuoti jauną vyruką, kaip netikėtai dirstelėjus į duris—o baisybė!—pamatė iš už durų savo vyro kyšančias kojas... Ji labai gerai jasias pažinojo, ant nudilusių čeverykų viršūnių. Jūs galite, ponai, įsivaizdinti sau josios padėjimą, josios nešlovę, gėdą ir nusiminimą...

Moteriškas balsas. Nelaimingai!

Prelegentas. Kas jai pasiliko daryti! Iš greitųjų išstumė jaunikaitį iš namų, o pati sugrįžusi į savo kambarį ir su meldimu sudėjusi rankas atsiklaupė priešais duris ir pradėjo melsti atleidimo.—„Tai apsirikimas!—tarė ji:—aš nekalt! Atleisk man! Tu tyli! Nejaugi pas tave nesiranda žodelio dėl manęs pasigailėjimo! Sakyk ką—nors! Pažvelgk ant manęs! Aš ne kalta. Pri siekiu tau! Aš noriu matyt tavo veidą!“— Čia ji nedrąsiai pastumė duris; ten stovėjo...tik vyro čeverykai! Taip, ponai, likimas perspėjo lengvamį moteriškę nuo galimo nupuolimo, davė jai puikią lekciją ir beabejonės atitaisė josios pažūras į ateities veiksmus...

Balsas iš publikos. O, vargiai!

Prelegentas. Ir taip, ponai, aš baigiu. Pati matomai su nekantrybe laukia manęs. Turiu dar tiek pridurti, kad čebato idealu dabartiniame laike yra puikus moteriškas tufliukas, užmautas dar ant gražesnės moteriškos kojukės. Tai viršus dailė! viršus gražybės, harmonijos, plastikos! Aš be baimės galiu ištarti, kad gyvent po jungu tokio tufliuko—vėnus užiganėdinima!

Moteriškas balsas. Dievuleliau, kaip jis miilus!

Prelegentas. O puikus bal tas ar melsvas šagrinio čebatukas, kuris matosi pilnai ant moteriškos kojios lytingame ore sykiu su dalele juodos silkinės pancėkos!... Čia, ponai, kas tai neprašomas, dieviškas! Kiekvienam iš mūsų suprantamas tokis pasigėrėjimas, kuris...

Rustus moteriškas balsas iš publikos. Ak, tu begėdi! Ką tu ten mali! Tu manai, kad aš negirdžiu!

Prelegentas. Atleiskite, ponai, aš baigiu... Tai mano pati, kuri atėjo vadinti manęs...ji negal vakarieniauti be manęs ir...ir žinoma išsiilgo... Aš...aš užbaigiu... Iki pasimatymo, ponai!... (Į save.) Ir įleido mat, velniai! Su tokiais sargais negali jokiu būdu susikalbėti!...

Abs.

Inter. „Saulės“ kur'ininų padėjimas internate". Prouce Paulšvianagis: „Gyvenimo tikslas", „Meilė", „Giltinė". V. Stankevičius „Kunigija ir mokslas". Sapelis „Ir buvo šviesa".

Krasos dėžutė.

J. Mickevičiui:—Už iškarpa—či. P. draug primename savo skaitytojams, kad mums kuodaugiau prisirintinėti iškarpų iš angliškų laikraščių, kas apie lietuvius rašoma.

ŠPIKUČIAI.

— Kartą tulas kaimo kunigas bepasakodamas apie šv. Sigibertą šiaip atsiliepė į savo parapijonis: „Kur mes patalpinsime jį?“ klausė jisai. Ar tarpe sarafinų? Ne. Ar tarpe archangelų? Ne. Gal tarpe pranašų? Ne. Tarpe patrijarchų?...

Tuo tarpu pasikelia vienas netekęs kantrybės kaimietis—parapijonas ir atsikreipęs į kunigą sako: „Patalpink jį, jeigu nori, į a no vietą, nes aš iš einu“.

1-mos Gegužio apvaikščiojimas.

Brooklyno ir apylinkių lietuviškos draugystės rengia iškilmingą apvaikščiojimą 1-mos gegužio. Demonstracijos prasidės nuo 7 val. vakare, 30 d. balandžio, Tautiško Namosalėje. Dalyvauja 19-ka įvairių draugysčių. Kviečiami yra visi lietuviai tos dienos nepamiršti, bet priguliučiai darbininkams prisirengti.

Halley'o kometa. Skaitytojai lai nepamiršta retkarčiais pasiziūrėti į blaivaus oropadanges ir pamatyti prisirtinančią prie mūsų žemės „žvaigždę su šluota“ arba Halley'o kometa, apie kurią ką pasakoti savo aišioms. Nuo 20-tos balandžio iki 20-tos gegužio ji bus matoma rytmetėmis, o nuo to laiko iki gegužio pabaigai—vakarais. Paskui kometa vėl atsitolins nuo žemės.

Pasilinksminimo vakarėlis.

Balius, iliustruotos dainos ir gyvi paveikslėliai, surengtas per J. Sakalauską ir A. T. Račiūną iš Brooklyno, atsibus subatos vakare balandžio 23 d. Jurginėje salėje, 180—182 New York Ave., Newark, N. J. Šitas balius bus vienas iš puikiausių, kokių dar čia nebuvo. Lietuviai pirmą syk išgirs lietuviškas iliustruotas dainas: „Kur bėga Šešupė“, „Onytė“, „Temsta dienelė“ ir Lietuvos himną. Dainuos garsi dainininkė P. J. Palkauskienė su puikiomis iliustracijomis art. A. T. Račiūno.

Trečias Metinis Balius

So. Brooklyno lietuvių D. L. K. Mindaugo draugystės balius, atsibus 23 d. balandžio, nuo 7:30 vakare, Jono Nevos salėje, 708 ant 3-jo ave. tarpe 22 ir 23 gatvių. Muzika Fr. Benulio. Visi lietuviai ir lietuvaite maloniai užkvičiama. Karai daveža: Williamsburgo Crosstown ir Greenpoint su permaina apie City Hall 3-jo Ave. Iš Maspeth ant Flushing ir Graham Ave. su permaina ant 3-jo Ave. Iš New Yorko, Court Street karas, su permaina 3-jo Ave.

Susirinkimas.

Brooklyno „Lietuvių Apšvietos Dr stė“ savo bertainių susirinkimą laikys nedėlioje 24 d. balandžio, nuo antros po pietų, po No. 103 Grand str. Kviečiami visi nariai pribut, nes yra svarbių dalykų apsvartyt, podraug kviečiami ir pašaliniai norintis įsirašyti į L. A. D. Sekr. J. M. Balčius.

Reikalingas duonkepis.

Gerai mokantis kepti juodą duoną, taip gi ruginę ir t. t. Atsišaukti žemiau padėtu adresu: „Garsas“ Bakery, 209 Bedford ave., Brooklyn, N. Y.

Jieškant sveikatos.

Paprastai gydytojo patarimas išsiūsti ligonį į tinkamesnį orą atgavimui sveikatos, pagimdo šeimynoje didelį nesmagumą. Nekurie žmonės, dažinojė, jog po ilgų metų nepaisymo prigimties tiesų sugadino savo sveikatą, jieškoda mi pražuvusio to savo turto važinėja iš vienos šalies į kitą. Kiek tai vertesnis žmogus, kuris stengiasi rasti pagelbą taip veikia, kaip tik pasirodo pirmi sveikatos negerumai! Žiurint, jeigu tie negerumai pradeda apsieikti mažu arba visišku netekimu noro valgyti ir sumažėjimu jėgų, mę nurodome Trinerio Amerikoniško Kartaus Vyno Elixirą Jis gromuliojimo organams suteiks prigimtą veikmę, išvalys

kraują ir padidys jėgas. Skilvio, kraujo ir vidurių ligose Trinerio Amerikoniškai Kartaus Vyno Elixiras gali daugiaus pagelbėti negu kokia nors sveikatos jieškojimo vieta. Aptiekose. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

„BIRUTĖ“

Visnomenės, literatūros, mokslo ir politiko laikraštis. Leidžiamas lietuvių naudai. Išeina vieną kartą per šešias savaites Prusuose, Tilžėje. Kaina metams 50 centų, atskiras numeris 7 centai.

„ALLGEMEINE LITAUISCHE RUNDSCHAU“ (vokiečių kalboje) Eine Monatschrift für das gesamte Leben des litauischen Volkes. Kaina metams \$2, atskiras numeris 20 centų.

Abiejų laikraščių leidėjas Jonas Vanagaitis, Tisliū, Hohe str. 81.

Tautiški paveikslai.

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas.
 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas.
 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.
- Paveikslų miera 22x28 colius. Prekė 85c. kožuas. Paveikslas Revoliucijos Lietuvai. Didumas 22x28. Prekė \$1.00. J. J. PAUKSZTIS & CO. 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Dr. Aldona Szupiate-Jankauckiene,

apsigyveno po nr. 265 Berry st. prie Grand st., Brooklyn, N. Y. Gydo visokias ligas moterų, vaikų ir vyrų. Nuo 8—10 ryte. Nuo 2—3 po piet. Nuo 7—9 vakare. Telephonas Greenpoint 8.

A. ŽUKAUCKAS,

90 Union Ave., Brooklyn, N. Y. Kriauciška Dirbtuvė. Siuv naujus siutus ant orderio, kokio kas reikalauja, pataisau ir suprosinu. Visi kreipkitės pamane, nes niekur nerassite tokios vietos kad taip pigiai ir gerai kas paradytu kaip aš padarau.

Kas nori but sveiku ir drutu.

Gaukite knygutę „Istorija draugiausio žmogaus ant svieto arba Antano Kandrot biografią“, kur esti nurodoma ir mokoma, kaip užsilaikyti sveiku bei tapti drutu. Knygutė susideda iš 36 pusl., 10 skirtingų paveikslų. Kaštuoja 25 c. Prisiuntimas 2 c. Ant. Kandrotas, 126 Grand st. Brooklyn, N. Y.

KATALIOGAS DYKAI!

Kas Nusipirks Naują juokingų dainų Knygulę dainų Vainikiš' kurios prekė 15 cent. tam Prisiimsime Katalioga Dykai. Tame katalioge Telpa aprašymai apie Elektrinių krutancijų paveikslų mašinas, Magiszkas Sztukas, lempas, visokių gatunkių knygas, drukuojemų mašinių Armoniku koncertinu Britvu, Laikrodėlių, Aukšinių rašomų plunksnu, Spilkių, Ziedų, Lengiuogių, Strielbių ir tt George A. Pupauskis & Co. Dep. 2 2342 S. Leavitt St. Chicago, Ill.

Knygu Kataliogas.

- Adomas Mickevyčia (1798—1867). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Parašė A. J. Daubaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 10c
- Ar socialistas gali but kataliku? Seidėčiams ir draugams darbininkams. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa. 1900, pual. 22
- Angis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė aprašo darbinink judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parašė A. Lietuvis ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c
- Apuko Sapnai. Čionai yra rinkinlis šių paveikslėlių iš gyvenimo: Laidniai, Po mirties, Kietasprandis. Parašė juos gabus fejton rašėjas Šilburis. Jo paveikslėliai aštriai siektelė visus opiausius gyvenimo apsiereiskimus. Vietomis reikia verkt, vietomis juoktis. Parašyta labai aiškioje kalboj, kad ir mažai mokantis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. pual. 15c
- Eglė Žalčių Karalienė. Dramatas penkiuose apsiereiskimuose. Parašyta iš mitologiško senovės lietuvi padavimo. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, pual. 56
- Gyvenimas Genavitės. Pamokinantis ir labai sudujinantis apysaka iš senovės laikų. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pual. 235.
- Girtuoklių Adynos. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, pual. 16
- Gerūdi Našlė. Juokafaisis dvėjose veikmese. Paimta iš tikro atsitikimo Lietuvoje. Šita knygutė perstato gana juokingoje formoj, kaip viena uklinėkė našlė savo gudrumu gavo gerą jaunį ir kas iš to pasikui išėjo. Labai lengva prastyt teatr mylėtojams. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1909, pual. 40
- Gradaus Verksmal. Arba pasibudinimas prie apsimilimo kancios Viešpaties Jezaus Kristaus. 10c
- Herbertas Spenceris. Trumpa peravla jo filozofijjos. Parašė Krapetkinas. Vertė Dr. J. Šiupas. Plymouth, Pa., 1904, pual. 39
- Idėja ant mėlyno. Apsaka mūsų dienų. Aukauta broliams lietuviams. Musė Plymouth, Pa. 1900, pual. 64
- Istorija apie gražią Katriuką ir jos visokius atsitikimus. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, pual. 32
- Išgriovimas Kanno Pilies (1852. m). Dramatas keturiuose apsiereiskimuose. Iš Lietuvos dejuj. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pual. 85
- Iš pe budelio kalavijo ir Kajimas. Dvi apysakos. Parašė M. Černeda. Vertė V. Stagaras. Plymouth, Pa. 1894, p. 256 50c
- Iš bažnyčios istorijos. Kiekvienam verta perskaityt. Parašė A. D. Plymouth, Pa. 1906, pual. 16
- Istorija Septynių Mokitojų. Akvy skaitymai. Išleidimas trečias. Plymouth, Pa. 1904, pual. 158
- Iš kur atsiranda nusidėjėliai? Socijologiskas piešinys. Knygutėje trumpa ir aiškiai parodo, iš kur mūsų laikuose gimsta įvairūs prasidėjėliai ir nedorėliai ir ką su jais turi draugija daryt. Čia yra plačiai medegos diskusijoms. Parašė A. J. Brooklyn, N. Y. 1906, pual. 23 10c
- Itėkmė Sociališkų Sanlygų, ant visų kultūros šakų. Šia knygelė perskaičius galima daug pasimokint. Vokiškai parašė J. Stern, Lietuviškai vertė J. Šidaras. Plymouth, Pa. 1898, pual. 94 15c
- Juozas Arch. Sodietis—deputatas Anglijoje. Šia knygelę vertėtu kiekvienam perskaityt. Parašė A. D. Plymouth, Pa. 1905, pual. 18
- Kabalas. Taipinantis savyje 100 visokių užminimų ir ant jų reikalaujančius atsakymus. Plymouth, Pa. 1894, 16c
- Kekštų Simas. Graži apysaka iš Lietuvos ukiminkų gyvenimo. Parašė Mėnaitis. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pual. 26
- Knygelė dėl lietuviškų kareivių Amerikoje. Parašė Lietuvos Kareivis. Plymouth, Pa., 1894, pual. 32
- Kunigija ir svietiška valdžia. (Margi piešiniai). Sutaisė ir apgarsino P. Medėka. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, pual. 47
- Kur mūsų išganymas? (Iš visur surinkta medega mūsų programui). Mano draugams. P. Daujotas. Labai akvyi aprašymai. Plymouth, Pa. 1902, pual. 119
- Kainas. Misterija Byrono parašyta. Trijuose aktuose. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa. 1903, pual. 120
- Kaip Sielijos kalmiečiai kovoją už savo tiesas. Labai puiki apysaka. Parašė Ent iš M. Plymouth, Pa. 1905, p. 24 10c
- Laima ir planetos. Knygelė tinkantį (auvomenei perleidimui smagaus laiko. Iš jos galima išpėti savo laimę, ar nelaimę, ar myli ji mergelę, ar jį vaikinas. Antra laida. Plymouth, Pa. 1899, pual. 47
- Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 visokių dainų, kurios yra paskirstytos ant 13 dalių: Tėvyniškos dainos, Pasakiškos dainos, Mitologiškos ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meiliškos dainos, Juokaunes dainos, Kariškos dainos, Dainos iš baudžiavos gadynių, Našlaičių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1899, pual. 496
- Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo seniausiu gadynių iki Gediminui, Didžiam Lietuvos Kunigaikščiui. Knyga I. Plymouth, Pa., 1898, pual. 483 \$1.50
- Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liubline unaijai. Knyga II. Plymouth, Pa. 1897, pual. 581
- Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liubline unaijai. Knyga III. Plymouth, Pa. 1897, pual. 581
- Abidvi prie kruvai drutu apdaru \$4.00
- Lietuvių Tauta. Senovėje ir šnadien. Apraše apie lietuvių praeitį. Kiekienam lietuviui yra naudinga apie tai žinoti. Parašė J. Šiupas M. D. Tomas I. Plymouth, Pa., 1904, pual. 464 \$1.50
- Tomas II, pual. 564 \$1.75
- Abu tomai \$3.25

Severos Gydzolės yra visur žinomos dėl savo pasekmingumo.

BALANDIS ir GEGUZIS

yra atsakančiausi mėnesiai išvalymui kraujo. Per žiemą nuo sėdėjimo ir kitų priežaščių kraujas susiteršia. Nuo to jautiesi nuilsusiu, nervišku, silpnu, be apetito, išbėrimais papučkais ir kiti nesmagumai.

SEVEROS KRAUJO VALYTOJAS

atnaujina kraujo tekėjimą gydo visas ligas ir atveda prie sveikatos. Dėl sveikatos pradėk jį vartoti šiandien. Kaina \$1.00.

Knygutes „Kraujo Ligos ir ju Gydymas“ siunčiame dovanai.

Gausi pas savo aptiekorių. Vienok priimk, kad nori „Severos Gyduolų“ ir nepriimk kitokių.

Sveikas Iprotis

Dėl vidurių, negromulivimo, visiško apsilpnimo ir pilvo vartok

SEVEROS PILVO KARTUMA

vienatinis teisingas ir vertas užsitikėjimo skystimas, priduodantis apetitą. Geriausia vartoti jį prieš valgi.

Kaina \$1.00

Panašiai vagiui nakėia

susirieja visokios vidurių ligos. Jos yra maž-daug jausmingos, bet pavojingos.

SEVEROR GYDUOLIS žarnu ir pilvo.

Yra paskirtos nuo silpnumo žarnų pilvo ir kitų organų.

Kaina 50c. ir \$1.00.

Daktariszkas Patarimas Dovanai.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Vietinės žinios.

— Naujai išvestu urvu iš New Yorko į Long Island City, apačia East upės, prabėgo šįnėdėl pirmas elektrinis traukinys. Publikos da neveža.

— Balandžio 9 d. McCaddin salėje Simano Daukanto Dramatiškos Draugystės triusų buvo pastatyta tragedija „Keistutis“. Publikos susirinko apėčiai. Vaidinimas nusidavė vidutiniškai. Girdėtis, kad liko pelno apie 30 dol., kurį skirsia įsitaismui teatrinių drapanų.

— Liet. Apšv. Dr-stė 7 d. balandžio surengė Taut. Namų salėje prelekciją. Skaitė p. J. M. Balčius temose: „Maitink protą dvase šventa“ ir „Tiesieji ir netiesieji mokesčiai“.

— Ateinančiam ketverge, 21 balandžio, Central Brooklyn L. S. S. kuopa rengia paskaitą. Skaitys p. Menkutis, Liaudies Mokyklos narys apie „Orlaivijos išsiplėtojamą“. Paskaita atsisbus vakare, p. Millerio salėje, 27 Hudson ave.

Laiškai in Redakcija.

Gerb. „V. L.“ Redakcija!

Malonėsit paaiškinti man šiuos klausimus.

1. Kurie laikraščiai yra pirmeiviški ir kurie atgaleiviški?

2. Kur galima gauti Jovaro raštus ir prie kokių jis laikraščių sądarbininkauja?

3. Po nelaimingo atsitikimo Italijoje, — drebėjimo žemės Messine, man teko girdėti vieno kunigo pamokslas, kuriame šitaip iškeikė pirmeivius: „Jūs bedieviai, jūs socialistai, prakeikti esat! Per jus Dievas užleidžia ir ant gerų žmonių koras; štai valakų (italai — ne valakai R.) žemėj Dievas sudrebino miestus už vieną ne dorėlį socialistą, kuris sakęs žmonėms, kad: „Dievo nėra, o jeigu Dievas girdi, tai tegul stojas čia drebėjimas žemės“, ir taip stojos ir sudrebėjo miestas. Matot, broliai, ką Dievas gali! Neklausykite tų bedievių, kurie jums veda į prapultį“.

Mano nuomone yra visai kitaip. Jeigu Dievas yra visagalys ir išmintingas, tai kodėl jis nenubaudė tą vieną socialistą, o pradžudė tukstančius nekaltų? Ką mes pasakytum ant tokio ukininko, kuris radęs vieno savo nedoro gyvolio padarytą blėdį, imtų šautuvą ir visus išmuštų. Arba uždars tvartą visus uždegtų? Ar gi būtų doras ir išmintingas pasielgimas tokio ukininko? Man rodos, kad jį visi vadintų kvailiu. Todėl, man rodos, kad ir tokie kunigai tik žmones kvailina, o ne teisybę skleidžia.

Brangtas.

1. Sunku yra įvardyti laikraščius, kurie pirmeiviški, o kurie atgaleiviški. Pas mus kartais ir pirmeiviški nuslysta nuo savo idejų ir laikraštines etikos, o atgaleiviški neretai gana rimtai kaip—kur save ve-

da. Mūsų laikraštija labai dar nenusistovėjusi savo pasaule žvalgoj. Tankiai, ką vienam numeryj išgiria, tai kitame pasmerkia. Abelnai imant mūsų laikraštija nėra blogiausia, yra da prasčiau, tarpe mažųjų tautelių. Šiaip ar taip, vienok tie visi laikraščiai, kurie kovoja prieš modernizaciją, sekdami siaurai—konservatišką politiką, niekad negali skaityties pirmėiviškais.

2. Jovaro raštus galima gauti visose lietuvių knygų krautuvėse. Jovaras sądarbininkauja „Liet. Ukininke“, „Lietuvoj“, „Vien. Liet.“, „Kovoj“, kaip kada jo eilutės da ir kituose laikraščiuose pasirodo.

3. Tamsta pats atsakėt.

Brangus Redaktoriau!

Malonėkit man atsakyti per jūsų laikraštį tikrą teisybę. Aš turiu ginčą su pažįstamu. Jis sako, buk katalikų kunigai neina išpažinties ir stato pavėzdą, kad man ir jam yra žinoma, jog kunigas nuskriaudė vieną žmogų ir jam visai skriaudos neatlygino. Sako, kad eity išpažinties, tai turėtų atlyginti, taip kaip neseniai Brooklyne misijonierius bažnyčioje pasakė: kaltės tik tada atsileidžia, kada jas atlygina nuskriaustajam. Taigi malonėkit paaiškinti, ar kunigai turi eiti ir ar eina išpažinties ir pas ką?

Su pagarba

Jonas P-s.

Kiek žinoma, kunigai eina išpažinties pas kitą bile kokį kunigą. Jei vienok neatlygina skriaudų, tai turbūt to nesaisako, arba jei ir pasisakotai nepildo. Tokis kunigas regimai pats netiki į išpažinties svarbą.

Trauktas apie czebatas.

(Aukoju lietuviškiems prelegentams.)

(Užbaiga.)

Prelegentas. Čionai—idea. Aš užrašysiu ją ir išdirbsiu aiškiau. Toliaus. Sudėvėtas czebatas yra daiktu, iš kurio gali tipiška atskirti palinkimus ir kiekvieno žmogaus budą. Taip va: pačtalijonai, žmonės be užsiėmimo, šokių mokytojai, laikraščių pardavinėtojai—paprastai sunešioja czebatos viršunes, dėlei savo tankaus vaikščiojimo; žmonės rimti, visko perpilni, pavyzdžiui—mėsos pardavinėtojai, bankų direktoriai ir graboriai pirmiau nudilina korkas, dėka savo tvirtai ir kietai eigastei. Sunešiojamas moterų avalinės, ant nelaimės, da nepasiduoda aiškiai analizei. Pavyzdžiui, viena ir ta pati moteriškė budama dar mergaitė pirmiausia sunešioja viršunes—matomai nuo šokių; rengdamosi ištektė ji sunešioja visą lygiai—matomai, kaip žmogus jau save valdantis ir rimtas; ištektėjus moteriškės čevernykas esti sunešiojamas tai viena puse, tai kita, kai—kada tik viduriu—kas jau visuu yra neišaiškina ma net rimtam psychologui...

Vyriškas balsas iš publikos. Tas paėina nuo to, ku-

riaja čevernyko puse ji daužo savo vyrą...

Moteriškės balsas. Tas perdėta! perdėta! Mēs neesame kaltos tame, kad vyriškos galvos yra tokios kietos, kad nuo lengvo dasilytėjimo čevernykas netenka savo formos!...

Prelegentas. Pona! Dar sykį prašau nedasilieist prie karštumų mūsų ramiam pasikalbėjime! Reikia but augščiau visų gyvenimo smulkmenų! Ir taip, ponai, czebatas yra viskas! Nebereikalo basi valkatos negauna sympatijos nuo visuomenės. Basa koja—tai simbolius silpnos valios, nekultūriškumo, neapykantos visko, kas progresiviška! Dvi basos kojos—tai...tai...dvi gubas simbolius! Priešingai gi, ponai, mēs visame kame galime patėmyt, kad sykiu su pagerinimu socijalsiškio gyvenimo to ar kito individualo, laipsniškai auga jo stengimaisi prie pagerinimo autuvo. Mano akyse užsiliko atminimas vieno kaimiečio—Simuko. Dar budamas vaikysėiu jis begidovavo basas ir ganė galvisjus. Jo pažiuros į autuvą buvo siauros, arba gal visai jų nebuvo. Vienok, eidamas į miestą ant uždabio jis nusi-pynė vyžas. Jūs suprantate, ponai: jam buvo gėda parodyt plikas kojas. Čia—pradžia evoliucijos. Mieste jis gavo vietą prie virtuvės restauracijoje ir įsitaisė sau pantaplus. Per pusmetį, užsidirbęs biskelį pinigų jis įsitaisė girdžandčius czebatas. Tiejie czebatai jam pagelbėjo užkariaut širdį restauracijos savininko duktes ir jis greitai apsisėdė. Kraičiu gavo restauraciją su viskuom joje esančiu ir dabar Simukas—jau Simonas Grizas,—vaikščioja ne kitaip, kaip blizgančiuose čevernykuose! Tokiu budu išsidirba ne šimtai naudingų valstičių! Taip, ponai! Aš tęsiu toliau ir sakau, kad jeigu jaučiai, avinai ir ožiai žinotų, kad jų odos eina išdirbimui dailios avalinės, kuri paskiaus bus pasigrazinimu žmogaus kojų, jie, tikėkite, verktų nuo užsiganėdinimo. Nors aš nežinau avino minčių, bet vis gi dasileidžiu prie manymo, kad jeigu jis suprastų, kad jo oda bus pagrazinimui kokios kunigaikščitės kojikių, jis be pasipriešinimo atiduotų ją tam augštam siekiui!...

Balsas iš publikos. Avinai to nesupranta!

Prelegentas. Ant nelaimės, tas taip yra! Ir taip, ponai, jau devynios valandos. Mano gerbiamoji pačiutė turbūt laukia manęs prie vakarienes, todėl aš turiu skubinties. Man nedaug reikia pasakyt. Užbaigiant, aš noriu pasakyt vieną iš gyvenimo faktų, kur pasidėkavojant czebatams buvo išgelbėta tulso šeimynos dora. Dalykas buvo taip. Vieno gerbiamojo vyro buvo lengvamišlė pati ir ji labai lengvai prikibdavo beveik prie kiekvieno vyriškiosios lyties individualo. Iš pradžių josios pasielgimai neperėdavo padurumo ribų. Bet galų gale vienas iš landesnių vyriškių dasigavo

(Žiur. ant 6 pusl.)

PETRAS ARMINAS jo gyvenimas ir darbai.

(Užbaiga.)

Arba „Vakarinės Dainos“:
„Temsta dienele, skamba dainelė.
Tegul jos aidas ten plaukia,
Kur mūsų bute sena močiutė
Su vakariene mus laukia“.

Jau ir tuomet jo daugelis gailėjosi. Taip prieš jam mirsiant už dviejų dienų atėjo nuo gimnazijos lietuvių mokinių deputacija, idant varde visų mokinių atsisveikinti, ir kuomet apie tai pranešė, jis apsiverkė, bet matyties su jais dėlei silpnumo nebegalėjo. „Numirėčiau, akyvaizdoje jų išgriaudumo“, pasakė jis. Prieš mirsiant basiai kentėjo ir kentėdamas numirė.

Ant rytojaus, 19 kovo, šv. Juozapo dienoje, buvo palaidotas ant Senapilės kapinių Skaitlinga minia jį nulydėjo į kapus. Gimnazijos mokiniai meldė direktoriaus leisti ir juos palydėti buvusį savo mokytoją, bet direktorius leido tik vyresniusius. Bet kadangi laidojimas buvo vidurdienij, tad mokiniai gavę pertrauką ant pusės valandos priešpiečiams, ir jaunesnieji nubėgo ant kapinių, idant užberti jo grabą. Tai buvo vieša ir atvira jų išpažintis.

Apie jo gyvenimą pasakė dviejose lietuviškose bažnyčiose, ir ant kapų kun Senkumamoksle, taipgi „Aušroje“ tilpo Linkos eilės aprašančios mirtį ir laidotuves Armino.

Vėliaus tapo draugų pastatytas paminklas Armino atminimui su P. Kriaučiuno eilėmis:

„Viengenti! prie š to kapo atėjus
Atmink, kad tšia ilsis mus geradėjas,
Kurs Dievą ir brolius savo mylėjo
Ir meilę viengentių tarpe jų sėjo.
Paliko jis gražų mums atminimą,
Kiekvienas už paveikslą jį tegul ima.
Viengentšiai
Petriui Arminui
Mokytojui prie Starapolės gimnazijos
Tą paminklą pastatė
Gimė 18 kovo 1853 metais
Gyveno 32 metu“.

Jo kapas tapo laukymo vieta jaunuomenėi. Po liudnu beržu, pietinėje kapų dalyje, prie tvorelės rado sau velionis liaudininkas Arminas ramią ir amžiną prieglobą... Berzo liemu visas išpjaustinėtas varda is pavardėmis atsilankančiųjų, o kas metė gyvos gelės klojamas ant jo kapo, liudija, kad nabašninkas užsipelnė ant tos žmonių pagarbos.

1903 metuose, kaip sukaktuvėse 20 metų nuo „Aušros“ užgimimo, tautiečiai pagerbė velionio atmintį, nes „Aušroje“ jis talpino savo raštus. Per Petrinės, kaip velionio varduvių dienoje, ant jo kapo minia jaunesnių ukininkų, buvusių velionio mokinių susirinko išklausti širdingų velionio pagerbimui tam tikrų eilių ir prakalbų, užkabino ant jo kapo vainiką su parašu: „Atminčiai Petro Armino. 1853—85 ir „Aušros“ 1883—86“.

Metams praėjus taipgi per Petrinės velisudėjo ant jo kapo eglinių šakų vainiką, aprengtą baltomis žasmino gelėmis.

Ir mets iš meto puošia jo kapą vainikai, uždėti draugiška ranka, kaip širdingos atminties atvira išpažintis. Ir puoš jo kapą gelės visuomet...

Velionis Petras Arminas buvo augalotas, šviesiaplaukis, mėlynakis, barzdotas. Vyzių arba matą turėjo mildų, mažus vaikelius pritraukiantį, kurie regėdami jį pirmą kartą sušitikejimu ištiesdavo prie jo rankutes ir skirties su juom nenorėdavo. Buvo širdingų, linksmus budo, paslaugus, išvalgus ir visiems malonus. Ant vestuvių, visiems jis buvo mylimiausiu svečiu. Mokslą gavo neaugštą, bet turėdamas prigimtą gabumą tapo žmogum įtekmingu ir jo žodžiai turėjo didelę svarbą tarpe kitų mokytojų ir kaimiečių.

Iš svarbesnių velionio literatiškų darbų reikia pažymėti Lietuvišką Chrestomatiją. Budamas Starapolėje globėjo pagelbininkas (Pomošėnik Popečtelia) Voronovas tą darbą pagyrė ir jam patariant chrestomatija buvo pasiųsta Varšavos globėjui. Tai buvo 1882 m. 16 vasario (Gimnazijos knygoje No 64 siuntinis). Globėjui liepiant tą rankraštį perziurejo Mi luckis, Varšavos universiteto profesorius ir Gylius Varšavos gimnazijos inspektorius (Gylius su mokytojam Požerskiu buvo parašę lietuvi-

kai—rusišką ir rus—liet. žodynėlį, naudodam rusiškias raides). Chrestomatija, kaip rašyta latiniškomis raidėmis pripažinta vienok už neatsakančią gimnazijoms ir pats rankraštis kad kur dingo. Pasilikusiai našlei tyčia atvažiusiai į Varšavą nebesapisėskė surast tą rankraštį. Galėtumėm daug joje medžiagos rast vadovėliams, kurių tiek mažai atsakančių turime, kadangi velionis buvo gerai teoretiškai ir praktiškai apsipažinęs su vaikų mokiniu.

Taipgi velionio raštų randame ir „Nemuno Sarge“.

Tilžėje buvo išleista knygutė „Vytautas Didis Lietuvos kunigaikštis“ Trupinėlio (t. y. P. Armino vardu), bet tai vienok ne Armino darbas. Ją yra išvertęs buvęs VII kl. mokinys Motiejus Puišys, kuris gimnazijoje budamas jau pradėjo dirbt ant lietuvių naudos.

Puišys, kaip praneša Petras Liutas „Lietuviškame Balse“ No 9 ir 10, (pusl. 131—132 už 1887 m.), mirė dar universitete budamas apie Kalėdas 1886 metų.

Petro Armino raštai yra išleisti (trečia laida, papildyta) Juozapo Zavadzčio, tačiau tai ne visi Armino raštai; gal but nemažai yra dar rankraščiuose, kurių buvimo dar nežinom ir gal ateinančioji karta apskelbs visus. Galiaus daug jo sutaisyty dainų yra liaudyje, bet jos dar nėra surašytos.

Jo eilavimas labai lengvas ir geras, kalba daili ir suprantama. Ir jo eilavimas gali buti geru pavyzdžiu mūsų poetams. Dėlei pavyzdžio privedame jo eilutes: „Liutas ir vilkas“:

Sens liutas, pagavęs sau edė ėruką.
Čia mažas šūnytis prie stalo pribėgo,
Nuo liuto kšnelį nustveręs maziuką,
Godžiai jį suėdė—labai jam pamėgo.
Gyvulių karalius dėl šito dalyko,
Ant paiko šūnelio suvis nesupyko.
Regėdams tai vilkas, kad toks lėtas liutas,
Dumojo, jog anas suvisai nedrutas.
Taip sav padumojęs, neilgai ir truko—
Ir liutu ištraukė net pusę ėruko
Bet liuts jį sudraskė, jam šitaip tarydamas:
„Apsirikai mane už silpną laikydams:
„Šūnytis yr mažas, o tu jau ne vaikas—
„Kentėk dabar už tai, jog senas, o paikas“.

Trumpas buvo Petro Armino gyvenimas, bet labai vaisingas. Ankstyvas grabas be malonės išplėšė jį iš gyvųjų tarpo, užduodamas bausių smugį Lietuvai. Bet jo vardas amžinai skambės širdyse lietuviškų tėvynainių, nes sa vo kanklėmis gerus sėjo jausmus...

* * *

Prabėgo 25 metai. Viskas persimainė. Kas buvo svajone, tą dabar matome esybėje. Svajonoje apie laikraščius, apie atgimimą spaudos. Dabar gi nors kraujų atpirktą, bet turime savo spaudą, turime savus laikraščius. Bet tas mūsų laimėjimas brangiai apsiėjo. Pažvelgkime į Lietuvos kapines, ten rasi me kaulus tų, kurie žuvo nešdami spindulį šviesos, tų, kurie norėjo kad šviesa ir laisvė amžinai žibėtų kaimiečio lietuviu šiaudinėse pastogėse. Tie kaulai pasakys mums teisybę. Jie parodys kaip reikia kovoti už laisvę.

Jau kiek vėliau su vilčia pasakė mūsų dainius S. Maironis:

„Atsisbus tėvynės sunus,
Didžių praeigą atminę,
Pagimdys vargai galianus
Ugnimi uždegš krutinę“.

Dabar su didesne vilčia žiurime į ateitį, džiaugiamės savo nuveikimais bei ką turime. Bet džiaugdamiesi turime atminti, kad viską, ką šiaandien turime tai ne mės iškovojome, kad tą iškovoję keli drąsesni, kurie nieko nebijo-dami, kovojo ir tai kovai aukavo savo gyvastį, norėdami Lietuvą matyt apšviesta, laisva ir laiminga; o mēs tik žengiamo jų pamintu kelu. Ir jei šiaandien norime juos pagerbti, turime tęsti toliaus jų pradėtą darbą... —

Užbaigdamas, atkartuju vieno poėto žodžius.

„Už tai dirbkim, kaip galim, iš vieno,
Kam brangus da yr vard's Lietuvos,
Kad apšviesti lietuvių kiekvieną,
Ir tada jie laimingas pastos!“

Tai troškimas mūsų senovės veikėjų ir mės sekdami juos turime veikt

„Kad apšviesti lietuvių kiekvieną“.

K. J. Virsnis.

(Medžiaga semta iš Dr. J. Sliupo „Lietuviškieji Raštai ir Raštinkai“ ir P. Armino biografijos prie „Petro Armino Raštai“.)

Mytai, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per D. J. Edm. Vec. kvestada, vyresnįjį seniovikų kalbų mokytoją, prie Nikolajaus gimnazijos Liepojojū (Kurše). Yra tai aktyviausias ir juokingiausias seniovikos pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus, apie garbus gerų ir piktų dvasių, apie Laumes, Laimės, Raganas, Vilkalokius ir tt. Lietuviškai išguldė J. Šliupas M. D. Plymouth, Pa., 1897, pusl. 190 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 31 10c

Mokslinius Tvardaukas. Apsakos iš žmonių adavimų, kaip Tvardauko tėva užpuolė žmogūdžiai ir kas iš to išėjo. Lenkiškai parašė J. I. Kraszewski. Lietuviškai išguldė F. M. D. daly. Plymouth, Pa., 1905 pusi. 174 50c

Našlė. Apsakos eilėse, labai naudinga ir užimanti knygelė. Parašė M. Plymouth, Pa., 1905, pusl. 15 10c

Paveikslai. Dvi puikios apsakos, gana užimančios pasiskaityt. Parašė Žemaitė. Plymouth, Pa., 1899, pusl. 102 15c

Parsidavimas ir Pelnas. Iš prietikių Prūsų Lietuvoje, Pagal A. Świętochowski. Kaip vienam lietuviai atejęs iš Did. Lietuvos atsidavė vokiečiams, net parvėdė ir tikėjimą permainė ir paskui išvarė jį. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901 10c

Pašalkėjimai apie dangų ir žemę. Labai akiva knygelė, su 15 paveikslėliu. Vertė iš svetimių kalbų. P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81 25c

Palėmonas ir Gėrdūta. Apsakos eilėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, senovės tikėjimų ir savo fanazijos. Parašė M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, pusl. 72 20c

Puota—Nusikintas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai Parašė Bijunas. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 32 10c

Pagieža—Jurgis Durnelis. Dvi labai puikios apsakos iš gyvenimo. Kiekvienam priimtos pasiskaityt. Lenkiškai parašė Brolis. Lietuviškai išguldė Vincas Kudirka. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 90 25c

Papjorės Gromatomės rašyt. Ganaa visokio skyriaus, su maloniomis dainėms ir visokiems aprašymais tužinas su kopertais 25c

Sausio Devinta. Ši knyguotėje yra plačiai aprašyta apie Petrapišės darbininkų sukilimą arba „Raudonąjį Nedėdienį“: kaip išbadėję minios ejo maldauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariūnėn ir tukstančius išžudė. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Parašė Maksim Gor'ky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y., 1908, pusl. 40 15c

Užstanavyk ant to gerai. Arba apmislėjimai apie keturis daktus paskutinius, skaitymas graudus ir juokingas. Lenkiškai parašė J. V. Nera. Lietuviškai kalbont versite. Plymouth, Pa., 1886 pusl. 150 15c

Vilius Tell. Drama penktoose aktuose Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiško formoj parašyta čia kova už nepriegulmybę šveicarij po Austrijos jungu; darbai šveicarijos patrijotų tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa., 1899, pusl. 152 30c

Vargdieniai. Apsakos iš tikrų atsitikimų penktos ir šeštos dešimties 19-tojo šimtmeč. o. Su autoriaus paveikslu. Šioje knygeleje aprašo apie baudžiavos laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir tt. Ši knygelė didelė akva, vietomis juokinga, o vietomis liudna. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa., 1896, pusl. 187 50c

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaimo mergaičių gyvenimo. Kaip meikote tėvo prakieka, išėjo į miestus, pateko į suvadžiojų nagus, pražudė savo gyvenimą ir pati nusižudė. Pamekinimas tėvams. Iš latviškos vertė J. Pleiryus. Brooklyn, N. Y., 1908. 10c

Vytauto Prisieka. Paveikslas reikiška tą valandį, kada kryžiai įgriebė 16-tą balandžio 1362 meto Kauno pilį. Tolyje, snopos Nemuno, veržiasi liepsnos ir dūmai nuo gaisruojančių drutvietės griuvėsių. Aplink jį susitelkę tėvūniai, vyčiai ir vaidinčiai. Vytautas gimė 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato jį 18 metų jaunučiu; viešpatavo nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgynejų Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrai. Vytautas išpildė savo prisiėkė 15 liepos 1410 m. ant Žalgiris ir Eglekainio laukų, paguldė 40 tukstančių kryžiočių su Didžioju jų Mistru. Paveikslas diuomas 27x22½. Prekė 35c

„Vienybė Lietuvnikų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Prekė \$2.00 Nuo 1899 metų iki 1903 „ \$3.00 Nuo 1903 metų iki 1908 „ \$2.50 Šitas paminėtas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, jame galima rast visokių skaitymu, apie ką tik panorsė tai jame rasi, kurie malonit turėt tai ilgai nelaukit.

Žemių Dulkės. Apsakos iš mūsų gadyne Lietuvos. Parašyta M. Radzevyčūtės. Su autorės paveikslu. Plymouth, Pa., 1901., pusl. 226, 50c

Ženybos Paikių Miko. Kaip jam nemėjai su ženyboms atsitiko, iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa., 1896, pusl. 10 (didelio formato) 10c

Žmogus. J. Akuratero apsakos, iš latviškos vertė J. Banulis. Plymouth, Pa., 1907, pusl. 40 15c

Visiems zinomas FERDINAND HARTMANN M. D.
Garsusis New Yorko Daktaras
 Kad sergi, jau nesivargyk ilgiau; atėik ar parašyk, išgydysiu tave!

Per 30 metų daktaravęs,
 tyrinėjęs medicinos mokslą ir gyduolių veikmę, kurios geriausia gydo žmogaus kūną. Pabaigęs universitetą per 20 metų gydžiau Didžiamjam New Yorko Vyrus ir Moteris ir išgydžiau greitai ir gerai.

10 metų atsidavęs mokslui studijavau metoda Paryžiuje, Londone, Berlyne ir kitur, suradusias naujaušias gyduoles išgydymui visokių ligų. Sugrįžęs iš Europos daktarų bendrovė išrinko savo pirmesdžiu; o dabar užkveičiu sergančius su visokioms ligomis, nes paskauku visą savo mokslą sergantiesiems.
 Sveikūs mokinsiu kaip užlaikyti sveikatą, o sergančius išgydysiu, nes **BE SVEIKATOS NERA LAIMES** ne darbininkui, nē biznieriui.

PROGRESAS MEDIKALISZKAM MOKSLE!
 Tik tie daktarai paskemgingai išgydo, katrie tōmija į medicinos mokslo progresą, katrie to nedaro, negali sergančių išgydyti, už tai kad užrašo gyduoles ne naujaušio budo, nes naujaušiai medicinos pagerinimai tokiems daktarams nežinomi yra. Ar tai jie užmiršo ar nenori žinoti, netēmijant j mokslą, kad **KRAUJAS YRA TAI PAMATAS IR SZALTINIS SVEIKATOS.**
 Gyduolės, kurios nepataiso kraujo yra negeros, ir negali išgydyti ligas, nes blogas kraujas pradžia visokių ligų.

NAUJAUSIAS BUDAS PRITAIKYMUI GYDUOLIUI!
 Užtikrinu, kad mano visos gyduolės yra pritaikytos prie kiekvienos ligos, už tai ir daugiausiai sergančių išgydau ir tuos, ką kiti daktarai neįstengė. Jei aš pasakysiu, kad galin tave išgydyti, tai tikrai apturėsi sveikatą.

PASARGA: Sergėkis, nesiduok suvilioti humbugo Institutui, kurį valdo visai ne daktaras, bet šariatany kompanija; kaip matoma, galėjo surinkti kuponu paveikslėlius iš tabako bei nuo cigarečių pakelių, buk tai išgydyti, su mirusiojo daktaro paveikslu viduryje. Daktaras, kurio jau nėra ant svieto, nieko negali išgydyti; o geras-teisingas daktaras, kuriam sarmata su apgavikais draugauti, tai joms nebernaus. Kad apginti žmones nuo suvadžiojų, tai prašant draugams-daktarams, ir teisingiems žmonėms, kuriuos išgydžiau, aš apsigarsinan, kad sergantį žinotų, kur atrasti tikrą sveikatą pagalbą.

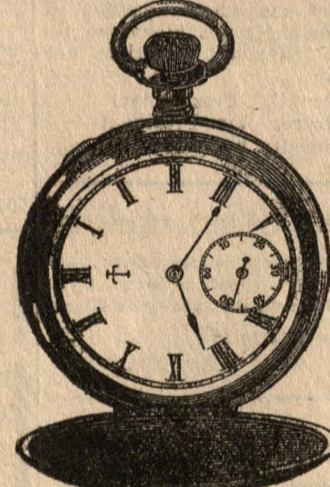
ATSISZAUKUSIUS APSIMU ISZGYDYTI
 Resmatizma, skandėjima sanarių, kaulų, strėnų, kojų, pečių ir šonų. Užkietėjima, skandėjima ir nedirbima vidurių. Galvos skausma, širdies, inkstų ir plaučių ligas. Greto palaimo, sunikas kvėpavio, sloga, ir nusišėnėjimas vyrus. Didelio apnykimo, dyspepsios, nervų ligos, kaus kvėpavio, ligų, ligantų nevokumų, sėklios nabejimo, blogų sapnų, visokių užsirepimų slaptų ligų. Teip-pat MOTERŲ: savašimny mėnesinių, baltųjų tekėjimo, gumbo krečiūmų moteriškų ligų; neabokit kad kiti daktarai jums nepagebėjo, aš kad apsiūtu, tai ir visokių moteriškų ligų. Geriau, kad iš karto pas mane ateisiantum, pirmiau išgydyti sveikata ir nabejėjimas ligas. Geriau, kad iš karto pas mane ateisiantum, pirmiau kumne anvyje, aš supras; ištirti, duosiu rodą, kad reikiš pritaikysiu gyduoles, kurios yra geriausias ir naujaušio išradimo, o apturėsi sveikatą, be skurtimo kšip toll gyvenate A. ERIKOJE, KANADJOJE, ANGLIJOJE ir kitur.

ADRESAS: Dr. Ferdinand Hartmann M. D.
 218 East 14-th st., New York N. Y.
 Ofiso valandos kasdien nuo 11 iš ryto iki 1, nuo 2 iki 5 val. po pietų.
 Šventadieniais nuo 10 iki 1. Vakaris Pamedėjij ir Pėtnyčioj nuo 7—8.

„VIENYBES LIETUVNIKŲ“ AGENTAI.

W. Sarpalius. Alden, Pa.
 Baltimore, Md.
 J. Luis, 521 W. Baltimore st.
 Lit. National Library, 112 Green st.
 Brooklyn, N. Y.
 E. Fromas, 73 Grand St.
 T. Jarmala, 217 Berry St.
 J. Ambraziejus, 120 Grand st.
 Cambridgeport, Mass.
 S. Griz, 541 Main St.
 P. Bartkevičius, 719 Main st.
 Chicago, Ill.
 Jos. Valmeris 168 W. 18-th st.
 P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave.
 E. St. Louis, Ill.
 K. J. Baranauskas 452 Collinsville ave
 Easton, Pa.
 Feliksas Raulynaitis, Box 196
 Kenosha, Wis.
 M. K. Petrauskas, 918 Gunie st.
 Montello, Mass.
 B. P. Miškinis, Box 124
 Newark, N. J.
 V. Ambrazevyčia, 178 Ferry st.
 New Britain, Conn.
 M. J. Czeponis, 21 Pleasant St.
 J. Mažeika, 28 Cleasonnt st.
 New York.
 J. M. Danielius, 64 Gansevoort st.
 Pittsburg, Pa.
 J. G. Miliauckas,
 % Union Saving Bank.
 Soranton, Pa.
 J. Petrakis, 1514 Ross Ave
 So. Boston, Mass.
 N. Gendrolis, 224 Athens St
 So Manchester, Conn.
 A. Zokaitis, 80 School st.
 Turners Falls, Mass.
 K. P. Szimkonia box 671
 Waterbury, Conn.
 J. Zementaukas, 39 W. Porter St.
 Worcester, Mass.
 C. as. Zem it's, 4 War' at

BROLIAI, PAS SAVO!
 Tikras Lietuviškas Dzegormeisteris ir Aukšorius

Užlaikau visokių Dzegorelių, Lencingėlių, Žiedų. JOSEPH MITKOS
 Grand & Bedford ave., Brooklyn, N. Y.
 (Naujam Grochowskio name)

ISMOKSI ANGLIŠKĄ KALBĄ DOVANAI!
 Jei Amerikoje nemoki angliškos kalbos, tai pats žinai, kad esi nebylys. Bet kiekvienas lietuvis, jei tik nori, gali gerai ir lengvai išmokti DOVANAI. Kiekvienas, kuris tik per mane užsirašys sau, arba kitą naują skaitytoją laikraščiu prikalbins, prisijunčiant \$2.00, ant mano vardo, apturės vieną iš šion paminėtų laikraščiu: „LIETUVŲ“, „LAISVĄJA MINTI“, „VIENYBĖ“ arba „KOVŲ“ per metus, teip-pat garsiąją didelę knygą, verstą iš prancūzų kalbos Baltramajaus Naktį, kurios kaina 75c ir teip-pat Gramatiką-Mokytojų angliškos kalbos, parašytą visiems gerai žinomo J. LAUKIO. Kaip tik prisiųs 2 dol. už naują skaitytoją, tuojaus viską apturės. Metas skaitiesi nuo dienos užsirašymo. Duodu dovanas, kad laikraščiu skaitytojais daugintųsi ir lietuviai, kaip ir svetimaučiai, turėtų gramatiką, išmokyti anglišką kalbą. „RAISTA“ dar galima gauti, prisijunčiant 1 dol. extra.
J. Naujokas
 120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

DIDZIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA
 PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y. Ofisas 224 E. Main Street. PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.
 Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus į krajų savo giminėms arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausia nueina.

ŠIFKORTES.
 Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų ir kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkorteų prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikičius ant geležinkelų galima gauti iš New Yorko į pietines ir ykarines valstijas. Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaipo tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDZIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.
 Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėjo iš po spaudos, kaip svetiškas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:
J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

JEIGU ESI SUŽEISTAS

Dirbdamas fabrike, keliaujant ar dirbant ant geležinkelų arba kasyklose (mainose), tai darsižinoki pas mane, nes per mane daugelis žmonių gavo atlygint už jų sužeidimus (koliestvas) nuo vieno šimto iki penkiolikos tukstančių dolerių. Klausdamas pas mane rados per laišką apie savo sužeidimą (koliestvą) pirmiau aprašyk, kaip nelaimė patiko, per kokią priežastį (pričinį), kelintuose metuose, mėnesiuj ir dieną ir idėk už du centu stampą dėl atsakymo, o gausi rodą, kuri Tau bus naudinga. Aš šimtams žmonių pagalbėjau sužeidimų reikaluose, pagalbesiu ir Tau. Jeigu esi sužeistas, tai kuoveikiau duokite man žinia; nesiduokite kompanijai apgaut.

ADRESAS: JOHN W. SAUKAITIS
 150 Nassau st., Room 019 New York.

NAUDOKITES ISZ GEROS PROGOS!
 (\$110,000,000 (šimtas dešimtis milijonų dolerių) paskirta dėl iškasi-mo kanalo, kurs bus ddsimtis mylių ilgio ir penkiškos pločio, ir trauksis visu East New Yorko pakraščiu, kurs vadinas Jamaica Bay, tarp Rockaway ir East New York, bus tai didžiausia priplauka (portas) kariškams ir tavorinams Suvienytų Valstijų ir visų viešpatysčių laivams. Tą liudija nutarimas 13 d. Lapkričio 1909, komisijos The Canal Terminal Board Cityof New York, ir pripažinta per kongresą 10 d. Vasario, 1910, Washington, D. C. Pliana! buvo patilpe visuose laikraščiuose New Yorko. Tai-gi dabar da galima pirkti gana pigiai lotus no \$450.00 iki \$750.00. Galima žinoti visiems kad ta vieta bus didele biznio vieta, kaip tai: įvairiausiai štorai, hoteliai, ir tt.: tai žemė turi pakilti į gana aukštą kainą. No eleveiterio tik 4 bliokai už 5c į visas dalis miesto galima davyžuoti. Pas vietinius asabiškai ar per laiškus su visokia informacijomis pas:

M. Valentinavičė, 181 N. Main Ave., Seranton, Pa.
 M. Alyta, 224 E. Main St., Plymouth, Pa.
 P. W. Birštonas, 205 S. Oak St., Shenandoah, Pa.
 J. W. Paskevich, 142 -- 151 S. Oak St., M-t Carmel, Pa.

MARTUS REALTY CO.,
 120-124 Grand St., Brooklyn, N. Y.
 Telephone, 2427 Greenpoint.

Lietuviškas Dzegornikas
 Szuomi užsiimu jau 20 metų.

Užlaikau visokios rusies laik rodžius, sieninius, pastatomoj ir kiseninius vyriškus moteriškus, ankštinius ir sidabrinus retėžėjimas, visokius žiedus, epi likas, auksarius ir branzalietus teptų vinčionė žiedus, ande du literas, dieną, mėnesi metus su vardais dykal. Teipogi tai sau sluos visus paminėtus ir n paminėtus daigtus. Gausite už pigia prekė esantakančė rasyte.

Norinti užsoderinet laikrodžių aukcinį ar eida brinį, ar paakšuoat, tegul prisidūts savo tikra adreša ir 50 ct., o mee prisidūnt ant Expresso ir peržiūrėjas gali užmokėt pinigus ir pastimt.

VINCAS URMANAVICZIA,
 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

LIETUVIŲ DAKTARAS.
 ZINOMAS
 Daktaras draugysčių: Šv. Jurgio, D. L. K. Gedimino, Šv. Petro ir Pavilo
OFISO VALANDOS: TELEPHONE:
 8-10 A. M. 1950
 1-3 A. M.
 6-8 A. M. GREENPOINT—

DR. H. MENDLOWITZ
 271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

THE LACKAWANNA
 Parankiausiai geležinkelei Europon keliaujantiems. Linijos sneina prie Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangi perdavinėja bagažą ir perveža pasażierius.

The Road of Anthracite
 (Kietųjų auginių kelias).
 Trumpiausias kelias į Buffalo. Tiesiai į Scrantoną ir Anglijų Sritį. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, Chicago ir Vakarų keturi traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakarių, kasdien. Tarpe visų vietinių Punktų nuolatinis ir parankus susisiešimas. Artymesnių informacijų apie kainas, traukinių begiojimą, etc., kreipkitės pas savo vietinį agentą arba rašykite pas: George A. Cullen, General Passenger Agent, 90 West Street, N. Y.

New Phone 1284 — R.
PUIKUS HOTELIS!
KAZ. MILIŠAUSKO.
 Geriausia ūžeiza Lietuviams. Salė mifingams ir susirinkimams. Priek tam laikau kriaučyste. Ste-liuotus siutus dirbu pagal naujaušią madą, už prieinamą prekę. Reikale nepamirškite savo lietuvių. 243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa. Hotelis žemai, o kriaučystė viršuj.

MOKINKIMĖS PATYS
 Gramatika angliškos kalbos mokin-tis be mokinčio (apdaryta) \$1.00. Vaikų Draugas arba kaip mokin-tis skaityti ir rašyti be mokinčio 15 c. Naujas Budas mokin-tis rašyti be mokinčio 10 c. Aritmetika mokinimuisi rokundu su paveikslais (apdaryta) 35 c. Pinigus siųskit per Money Order šiuo adresu
P. Mikolainis,
 Box 62, New York City.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
 120-124 Grand st. 224 E. Main st.
 Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.

Skaitytojų atidžiai.
 Rodijam perskaityti Dr. Fred. Hartmano apgarsinimą; nes tai yra žingeidus pranešimas kiekvienam išmintingam skaitytojui.

